

Медаль Нельсона Манделі вручено МАУП за високі досягнення в розвитку освіти та внесок у міжнародну співпрацю

ПЕРСОНАЛ

Плюс

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
КАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

№ 14 (112)

6 – 12 квітня 2005 року

Ціна договірна

АНОНС номера ПІСЛЯМОВА

2

Микола Мельниченко:
«Я записав розмови Березовського»

ОСВІТА

4-5

Хабар – це плата за (не)знання?

ПОЛІТИКУМ

12

Віктор Ющенко
про «гарячі» теми сьогодні

ТРИБУНА

Війна світоглядів – не війна регіонів

14

СПОРТИВНА АРЕНА

15

Аліна Шатерникова – королева рингу

У зв'язку з 16-річчям від дня заснування МАУП Митрополит Кишинівський і всієї Молдови Володимир нагородив Міжрегіональну Академію управління персоналом і її президента Георгія Щокіна найвищим Орденом молдовської православної Церкви – «Святого Правовірного Воеводи Стефана Великого». Генерального директора Міжнародної Кадрової Академії Леоніда Одерія відзначено Орденом «Преподобного Пасія Величковського» на знак вдячності за активну діяльність на благо святої Православної Церкви.

За дорученням і з благословення Митрополита Кишинівського і всієї Молдови Володимира ордени вручив вчорайний секретар Кишинівської Духовної Академії, доктор історичних наук Петру Фуртуне. У вітальному слові він зазначив: «Сучасна освіта і наука мають розвиватися паралельно з ду-

Відзнаки

ЗА ЄДНІСТЬ ОСВІТИ Й ДУХОВНОСТІ

хівності. А основа духовності — наша православна релігія і церква. І якщо ми зуміємо створити симбіоз освіти, науки та релігії, то це принесе благо всьому суспільству. Ми високо цінуємо дружні стосунки з Академією, зокрема

діяльність МАУП, спрямовану на утвердження православних духовних цінностей, і висловлюємо впевненість, що Академія реалізує ще багато шляхетних справ на ниві духовності».

Петру Фуртуне, Георгій Щокін та Леонід Одерій

Під час вручення

Партійне будівництво

УКРАЇНСЬКА КОНСЕРВАТИВНА ПАРТІЯ: ВІД ЗАЯВ ДО ДІЙ

Як вже повідомляв «Персонал Плюс» у попередньому числі, Міністерство юстиції офіційно зареєструвало Українську Консервативну партію. Відтак нині українські консерватори переймаються питаннями розбудови своєї організації, створенням розгалуженої мережі партійних осередків тощо. Саме цьому й було присвячене розширене засідання президії УКП, яке відбулося недавно в Культурно-просвітницькому центрі Міжрегіональної Академії управління персоналом.

Учасники засідання прийняли до лав Української Консервативної партії нових членів та затвердили партійну символіку. Серед головних тем, які обговорювали українські консерватори, були, зокрема, і участь УКП в на-

ступних парламентських виборах. За словами голови партії, президента МАУП Георгія Щокіна, на виборах 2006 року УКП йтиме в блок з патріотичними силами, переговори з якими тривають. Зокрема, це може бути і Всеукраїнське об'єднання «Свобода», яку очолює народний депутат Олег Тягнибок.

Стосовно ж перспективи на виборах-2006, то участь у них — своєрідна проба сил та заявка про себе. Утім, вже у 2010 році Українська Консервативна партія може стати надзвичайно потужною політичною силою. Тим паче, що це підтверджує і досвід Європи, де на парламентських виборах впевнено перемагають праві сили.
(Закінчення на 10-й стор.)

✔ **Втрапи****ПРО НЬОГО ПАМ'ЯТАТИМУТЬ ЗАВЖДИ...**

2 квітня Ватикан заявив про смерть Папи Івана Павла II. Люди не приховують сліз — увесь світ у жалобі. Він жив і любив усіх нас, не вимагаючи нічого взамін...

На Площі Святого Петра у Римі, на якій зібралося безліч людей, виголошували молитви.

Більшість з прочан прийшли, коли сідало сонце, деякі тримали у руках свічки, інші виголошували молитви, промовляючи його ім'я італійською — Джованні Пауло.

Папа перебував у тяжкому стані з четверга. Він мав дедалі тяжчі проблеми з серцем та нирками. Стан його кров'яного тиску і дихання повільно погіршувався.

У п'ятницю він попросився з багатьма високопосадовцями Церкви і просив, аби йому прочитали його улюблені тексти з Біблії, поміж ними — оповідь у Євангеліях про хрестий шлях Ісуса. Папу Івана Павла II, якому виповнилося 84 роки, було обрано на папський престол 1978 року. Він став першим неіталійцем за останні 455 років, який очолив Римо-Католицьку

Церкву, і першим Папополюком за всю її історію. Іван Павло II (Кароль Йозеф Войтила) народився 18 травня 1920 року в Вадовиці, у Польщі, у родині військовослужбовця. 1939 року він вступив на філософський факультет Ягеллонського університету (Краків). 1942 року став студентом богословського факультету Ягеллонського університету. 1946 року Іван Пав-

ло II прийняв сан священника. Кароль Войтила був посвячений у сан єпископа 28 вересня 1958 року у Вавельському Кафедральному соборі.

У червні 2001 року Іван Павло II відвідав Україну. Два дні Понтифік перебував у Києві і два дні у Львові, якому подарував свій «папомобіль». Іван Павло II був найбільш мандруючим Папою. Він відвідав упродовж свого понтифікату понад сто країн світу.

Нині влада Рима вдається до безпрецедентних заходів безпеки та організації прочан. Похорони мають відбуватися у п'ятницю. Таке рішення схвалила конгрегація католицьких кардиналів.

На початку тижня тіло Понтифіка перенесено до Собору Святого Петра, щоб з ним могли попрощатися віруючі.

Через наплив людей кардинали Святого Престолу та члени італійсько-

го уряду створили спеціальний комітет, який опікуватиметься питаннями безпеки і організації пам'яток.

Уряд вирішив застосувати посилені заходи безпеки, адже в церемонії прощання мають узяти участь лідери світових держав. Зокрема на церемонію прощання з Понтифіком мають прийти президент США Джордж Буш, Франції — Жак Ширак, Польщі — Олександр Квасневський, прем'єр-міністр Іспанії Хосе Луїс Родрігес Сапате́ро та король країни Хуан Карлос. Очікують також керівників мусульманських держав та інших релігійних конфесій. Влада Рима заявила, що готова прийняти всіх прочан, які прибудуть попрощатися з Папою. Прибуття на жалобну церемонію за Іваном Павлом II лідерів країн у Ватикані пояснюється просто: Папа користувався надзвичайно великою повагою серед політиків і народів різних країн.

Президент України планує вшанувати пам'ять Папи Римського та очолити делегацію, яка поїде до Ватикану, щоб попрощатися з Понтифіком.

✔ **Овва!****ЮДЕЙ ЧЕРВОНЕНКО ЗРОБИВ МІНТРАНС НАЦІОНАЛЬНО ОРІЄНТОВАНИМ**

Міністр транспорту і зв'язку, віце-президент Євро-азійського єврейського конгресу **Євген Червоненко** поздоровив євреїв зі святом Пурим і назвав його радісним святом світла й карнавалів на честь дивовижного порятунку євреїв від загибелі. Як повідомили у прес-службі Міністерства транспорту і зв'язку, у поздоровленні Є. Червоненка, зокрема, йдеться: «Пурим співзвучний з Помаранчевою революцією... Коли здавалося, що все втрачено, коли ворог уже святкував перемогу, ситуація негарад змінилася. Те саме було і в давньому царстві під час масової страти євреїв. Однак вони

молитися, постилися, і все добре закінчилося». Хоча все вирішувалося начебто само собою, Є. Червоненко вбачає в порятунку євреїв Боже провидіння.

Від «Обком»: У нас запитання до національно стурбованого єврея Червоненка, який випадково став міністром: а чому державна прес-служба Міністерства транспорту і зв'язку не привітала 21 березня мусульман України зі святом Навруза? Чи вважала за непотрібне? І що, тепер нам у поїздах замість шансона крутять «Хаванаглу»? А єврейські квитки продаватимуть зі знижкою?

За матеріалами інтернет-сайту «Обком»

Від Антинаклепницької ліги

...І ТАЛМУДИСТ ІЗ ЧЕРВОНЕНКА НІЯКИЙ

Міністр Червоненко, який віднайшов недобудовану яхту Кирпи і вже майже продав ексклюзивний кирпівський «майбах», а також удвічі підвищив тарифи на перевезення,

днями знову приголомшив громадськість абсолютно екзотичним порівнянням Помаранчевої революції з традиційним єврейським святом Пурим. Так і сказав: «Пурим співзвучний з Помаранчевою революцією... Те саме було і в давньому царстві під час масової страти євреїв».

Редактори сайту хедеру не закінчували. Як і Червоненко. Однак з різних причин. Проте на відміну від міністра транспорту дещо по темі читали. І чули. Від тих же освічених євреїв. Так ось: Пурим — це свято на честь перемоги єврейської громади Вавилону над антисемітським урядом такого собі Гамана. Тобто євреї скинули не євреїв, а десь навіть представників державотворчого етносу. А в Україні? Українці, об'єднавшись, скинули владу юдо-

нацистських олігархів. Такий собі Пурим навпаки — державотворчий етнос вийшов на Майдан і сказав деяким єврейським зайдам: «Вас тут не столяло!»

Не здивуємося, якщо в наступному інтерв'ю до наступного Пурима міністр Червоненко остаточно приватизує справді велику, справді народну українську Помаранчеву революцію і отожднить себе з Есфір'ю із дому Мордехая.

До речі, «масової страти євреїв» у Давній Персії не було. Усе було навпаки: євреї масово знищували корінне населення (геноцид), загинуло 75 тисяч іранців. І святкувати таку жахливу подію — це все одно, якби сучасні німецькі нацисти весело святкували голокост, ще й поздоровали б із цим своїх співгромадян. Думати треба, пане Червоненко, перед тим як виконувати накази свого керівника В.Рабиновича, оскільки в нього є аж два довідки про клінічну шизофренію, а у вас жодної.

✔ **Феміда****НАРДЕП ЧЕРНОВЕЦЬКИЙ — БРЕХУН. ДОВЕДЕНО СУДОМ**

Рішенням районного суду Києва народного депутата **Леоніда Черновецького** зоб'язали спростувати поширену ним дифаміацію про те, що кийвський мер **О.Омельченко** начебто придбав особистий літак за кошти міського бюджету.

Діяльність і життя Черновецького дедалі більше набирає одіозності й брудної скандальності. То він, за повідомленнями ЗМІ, на своєму супердорогому авто вбиває двадцятирічного хлопця, то він створює партію, пов'язану зі скандально відомою сектантською структурою «Боже по-

солство» (її вважають аналогічною «недоброї пам'яті «Білому братству»), то висувається на президента України, з магікальною впевненістю

запевняючи всіх, що саме він і є той «обраний». До цього Черновецький — господар одного з найбільших в Україні комерційних банків «Пра-

вексБанк» — також увесь час нишпорив біля влади: цілий три роки був радником Кучми, а коли кучмівський режим захитався, хутко перейшов до «Нашої України» (кажуть, за рекомендацією іншого олігарха — П.Порошенка). Відомий Черновецький і своїм скандальним сутяжництвом проти кийвського мера, яке, за повідомленням інтернет-видання «Рух-прес», було політичним замовленням **Суркіса, Медведчука та Кучми**. Нарешті районний суд Києва вказав цьому скандальному дифаматору на його справжнє місце — місце безсоромного брехуна та наклепника.

За матеріалами інтернет-видань

✔ **Відкрите питання****ХТО ПОКРИВАЄ ЗЛОЧИНИ РАБИНОВИЧА**

У п'ятницю, 1 квітня, по російському телеканалу НТВ у передачі «Совершенно секретно: інформація з розмишлення» було заявлено, що громадянин Ізраїлю українського походження **Вадим Рабинович** причетний до протизаконної торгівлі військовим озброєнням афганським талібам та іншим терористичним угрупованням у різних країнах світу. Наразі, як заявлено, Рабинович здійснював свою злочинну діяльність під прикриттям іноземних розвідок. Нині він усу-

переч чинному законодавству отримав громадянство в Україні, постійно тут проживає і є власником кількох провакційних видань («Столичка», «MIGNews» та ін.), а також очолює Всеукраїнський єврейський конгрес. Рабинович тісно пов'язаний з міністром транспорту та зв'язку України **Євгеном Червоненком**, заступником міністра внутрішніх справ України **Геннадієм Москалем**, в.о. голови Держкомнацу України **Віктором Воронієм** та іншими урядовцями.

Водночас повідомлялося про його зв'язки з відомим злочинцем **Семеном Могилевичем**, якого нині розшукує ФБР, і з **Борисом Березовським**.

Громадські організації України не раз зверталися до керівництва держави та її правоохоронних органів щодо безпеки діяльності Рабиновича в Україні. Усі звернення залишилися без відповіді, що казує на відверту підтримку злочинної діяльності Рабиновича вищими посадовими особами нашої держави.

✔ **Гучна справа****ВЕРЕДЮКА ОТРУЇЛИ МІЛІЦІОНЕРИ?**

Правоохоронці Краматорська порушили кримінальну справу за фактом отруєння **Юрія Вередюка**, якого свого часу безпідставно звинувачували у вбивстві журналіста, директора ТРК «ТОР» зі Слов'янська Донецької області **Ігоря Александрова**.

Виправданій судом, Вередюко помер, за висновками лікарів, від серцевої недостатності. Проте співробітники СБУ у результаті оперативно-розшукових заходів виявили, що причиною смерті чоловіка стало отруєння, до якого причетні посадові особи УМВС Донецької області.

Від «Персоналу Плюс»

МІНІСТР ЧЕРВОНЕНКО ХОЧЕ БУТИ ЕСФІР'Ю ПОМАРАНЧЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ?

Нагадаємо нашим читачам, що різанина євреями 75 тисяч персів понад дві з половиною тисячі років тому стала можливою завдяки юдейці Есфірі, яку її дядько Мордехай «підклав» під перського царя Артаксеркса, приховавши її єврейське походження (див. біблійну Книгу Есфірі). Судячи з матеріалів «Української правди» — газети, яка, очевидно, дуже симпатизує поглядам

Червоненка та його прибічників, цей міністр уже встиг перетворити Міністерство транспорту та зв'язку України на якусь філію синагоги. То, можливо, вже пора «нашому Артаксерксу» переглянути свій «гарем» і позбавитися такої «Есфірі», як Червоненко? Оскільки за її «миліо мордашкою» бовваніє справжній пика юдаїзму — «дядя» Мордехая — Рабиновича.

Офіційно

НЕ ЗАВАЖАЙТЕ УРЯДУ ПРАЦЮВАТИ НА СВІЙ НАРОД!

ЗВЕРНЕННЯ до секретаря Ради національної безпеки та оборони Петра Порошенка

Пане Порошенко! Президент України **Віктор Ющенко** на прес-конференції 29 березня ц.р. прилюдно заявив про негативні стосунки між вами та Прем'єр-міністром України **Юлією Тимошенко**. Розмови про це давно точаться в українському суспільстві, але тепер вони набули державної значущості, оскільки владна команда може ефективно працювати лише за умови самостійності її членів. Українці відчувають роботу свого уряду, зокрема Прем'єр-міністра Ю. Тимошенко, спрямовану на швидке поліпшення національного буття. Віктор Ющенко Українська національна революція висунула в Президенти з тим, щоб Прем'єр-міністром при ньому була саме Юлія Тимошенко. Якби учасники Помаранчевої революції знали про ваші особисті намагання зосередити у своїх руках якусь частину державної влади за рахунок обмеження Прем'єра Ю. Тимошенко, то, найімовірніше, резу-

тати революції були б іншими. Ви, пане Порошенко, сприймаєтеся українським суспільством як олігарх, тобто класичний експлуататор. Ви поводитесь не порядно і протизаконно, коли обіймаєте одразу дві високі державні посади — секретаря РНБО та народного депутата, вичищуючи для себе якись додаткові гарантії. Яка може бути національна безпека й оборона країни, якщо ви свідомо і нахабно порушуєте українські закони? Ви не фахівець у питаннях, які покладені на РНБО, оскільки все своє свідоме життя займалися тільки питаннями власного бізнесу. Ви не маєте жодного права обіймати цю високу державну посаду. Крім того, ви ще й намагаєтесь інтригувати проти народного глави уряду, заважаючи їй працювати на благо українського народу. А це вже антидержавна діяльність, що передбачає відповідальність. Ви, пане Порошенко, в українській народній сві-

домості, як олігарх, мало чим відрізняєтеся від **Суркіса, Пінчука, Медведчука, Рабиновича** та їх подібних. Тому не маєте необхідної для високої державної посади народної довіри. Якщо у вас зосталася честь, просимо самостійно подати у відставку з посади секретаря РНБО й не заважати уряду працювати на свій народ. Така відставка однак відбувається, але сьогодні ви ще можете зберегти за собою депутатський мандат. З надією на розуміння **Голова Української Консервативної партії Г.ШОКІН**
Президент Антинаклевницької ліги України М.СЕНЧЕНКО
Генеральний секретар ВГПО «Український вибір» М.ДРОБНОХОД
Голова Федерації патріотичних видань України В.ЯРЕМЕНКО

Відкрите питання

РАБИНОВИЧ НА ЧОЛІ ДЕРЖКОМНАЦУ?

Президентові України **В.А.ЮЩЕНКУ**

Звернення

До Голосівського районного суду Києва від імені Державного комітету України у справах національностей та міграції з позовною заявою до Міжрегіональної Академії управління персоналом звернулися представники комітету за довіреностями **С.Бадашина і М.Швець**. Бадашина і Швець — постійні працівники Всеукраїнського єврейського конгресу, яким керує сумнозвісний **Вадим Рабинович**. Рабинович «прославився» багатьма антиукраїнськими і антизаконними діями, зокрема був ініціатором провокації щодо газети «Сільські вісті». Перший позов від Держкомнацміграції до МАУП підписав відомий україножер **Г.Москаля**, який зараз зручно уместився (спо-

діваємось, ненадовго) з допомогою деяких безпринципних осіб з Вашого оточення у крилі заступника міністра внутрішніх справ. Предмет позову — припинення випуску журналу «Персонал» і газети «Персонал Плюс», які друкують матеріали, що не подобаються **Г.Москалю, В.Рабиновичу** та їхнім тіньовим господарям. Ні МАУП, ні її видання не порушують Конституцію і закони України, друкуючи різноманітні матеріали, зокрема дискусійного характеру. Свої висновки щодо цього зробили і судові органи, і органи прокуратури. Деякі серйозні представники з Вашого оточення, пане Президенте, під час Помаранчевої революції запевняли нас, що позов Москаля до МАУП безпідставний і його негайно відкличуть після зміни влади. Насправді ж позов не тільки не відкликали, а й «посилили» представниками Рабиновича у

Держкомнації, про яких йдеться вище. Ми не проти, щоб суд об'єктивно розглянув цей позов, як і інші справи. Однак до якого часу Рабинович і його представники керуватимуть Державним комітетом з питань національностей і міграції? До якого часу Держкомнац провадитиме антиукраїнську діяльність, цькувати патріотів і незалежні, справді українські, патріотичні видання? Вкотре вимагаємо дати належну оцінку антиукраїнській діяльності колишнього голови Держкомнацу **Г.Москаля** і теперішнього в.о. голови цього Комітету **В.Вороніна**, розібратися з втручанням Рабиновича у справи Комітету, а також розслідувати протиправну діяльність цієї особи в незалежній Україні. Від імені Президії Міжрегіональної Академії управління персоналом Секретар Президії **В.Г.КОРОТКІН**

Феміда

ДІЇ ВИДАНЬ РАБИНОВИЧА ВКотре ВИЗНАНО НЕЗАКОННИМИ

Апеляційний суд Києва відмовив дочірньому підприємству Рабиновича «Столичні новини» (видавець газет «Столичні новості» і «Столичка») в апеляційній скарзі на рішення Печерського районного суду Києва. Нагадаємо: Печерський райсуд розглянув чергову справу за позовом Міжрегіональної Академії управління персоналом, її

президента **Шокіна Георгія Васильовича** до ДП «Столичні новини», **Кацмана В.Н., Ковтуценка С.Ф.** про захист честі, гідності й ділової репутації. Рішенням від 8 грудня 2004 року визнано дії відповідачів протиправними, а поширені ними інформація такою, що не відповідає дійсності і порочить честь, гідність і ділову репутацію позивачів. ДП «Столичні нови-

ни» зобов'язано спростувати подану негативну інформацію в кількох випусках газети. Апеляційний суд залишив рішення Печерського суду в силі. Сподіваємось, ДП «Столичні новини» не чекатимуть порушення кримінальної справи, а виконають рішення суду оперативно і у повному обсязі. Нашкодило — відповідати за законом і відновити справедливості.

Махінаціям — ні!

Голові Служби Безпеки України **О.В.ТУРЧИНОВУ** Мельниченка **Микола Івановича**

ЗАЯВА

Доводжу до вашого відома, що останнім часом реалізується злочинний план міжнародної групи осіб під керівництвом **Бориса Абрамовича Березовського**. Цей план передбачає махінації і маніпуляції навколо частини скопійованих записів розмов **Л.Кучми**, переданих мною голові тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України третього скликання **О.Жиру** (віноска №1) на початку 2002 року. Однією з головних цілей махінації і маніпуляції навколо «Копій Фрагментів Записів ТСК» є незаконний вплив **Б.Березовського** на чинну українську владу для отримання особистої вигоди. На початку березня 2005 року я був у Варшаві, де працював над фільмом і книгою. Після надходження інформації про раптово загибель **Юрія Равченка** я отримав інформацію про загрозу моєму життю. Після повідомлення керівництва СБУ про те, що воно не може убезпечити мого перебування в Європі, і що американські правоохоронні органи убезпечують моє перебування тільки на території США, я скористався запропонованою мені допомогою **Бориса Березовського** в питанні моєї безпеки в Європі. Також у Лондоні **Б.Березовський** запропонував мені допомогу в координації роботи моїх адвокатів і висловив готовність профінансувати транспортні витрати, пов'язані з цим. Проте 13 березня 2005 року він почав мене змушувати до незаконних дій. Повідомив, нібито в його розпорядженні є «Копії Фрагментів Записів ТСК», одержані ним від **О.Жири** через **Ю.Швеця** — колишнього офіційного представника **О.Жири** на території США. Може, у **Б.Березовського** і справді є якісь копії записів, схожі на «Копії Фрагментів Записів ТСК». Однак я не можу підтвердити, що це справді «Копії Фрагментів Записів ТСК», або їх копії, що ці аудіоматеріали не були кимось змонтовані, або що з ними не здійснювали якихось маніпуляцій. **Березовський** настійно вимагав від мене, щоб я легалізував передачу цих матеріалів від **О.Жири** структурам **Березовського**. **Б.Березовський** і його люди вимагали від мене дати письмове доручення **Ю.Швецю** передати «Копії Фрагментів Записів ТСК» структурам **Березовського**. Після моєї категоричної відмови мені було сказано, що в такому разі люди **Березовського** запустять механізм моєї публічної дискредитації. Зокрема вони заявляли, що придбали «Копії Фрагментів Записів ТСК» у мене ще 2002 року. (До речі, СБУ мало у своєму розпорядженні докази про підготовку цієї провокації і про намір **О.Жири** продати матеріали **Березовському**, і про плани щодо моєї дискре-

Микола Мельниченко:

«Я ЗАПИСАВ РОЗМОВИ БЕРЕЗОВСЬКОГО»

дитаци.) **Березовський** і його люди шантажували мене тим, що задля моєї дискредитації оприлюднять фінансові документи про надання мені 2002 року фінансової допомоги — мовляв, ці кошти були виділені для оплати за матеріали, які у їхньому розпорядженні. Офіційно заявляю, що я передавав «Копії Фрагментів Записів ТСК» тільки **О.Жиру**. Ні **Березовському**, ні його людям, ані жодним іншим особам я жодних «Копій Фрагментів Записів ТСК» не передавав. Також **Б.Березовський** стверджував, що за 500 000 доларів США викупить у **О.Жири** один з моїх (віноска №2) записувальних пристроїв. Цей записувальний пристрій 2002 року вкрав

віршення його економічних і політичних питань, і що в такий спосіб він вирішить з новим керівництвом України всі мої питання. Усе це, викладене мною, підтверджується задокументованими мною доказами, зокрема записаними розмовами між мною і **Березовським**, а також людьми з оточення **Березовського**. На підставі викладеного вище і у зв'язку з тим, що діяльність **Б.Березовського** загрожуватиме національній безпеці України, прошу Вас: 1. Негайно зашкідити незаконній діяльності **Б.Березовського** і його структур, дати правову оцінку його діям і адекватно прореагувати на те, що відбувається. 2. Проінформувати Президента України про незаконну діяльність **Бориса Березовського** і його оточення. 3. Провести інвентаризацію матеріалів, переданих мною свого часу **О.Жиру**. У разі підтвердження інформації, пов'язаної з отриманням **Березовським** цих матеріалів, порушити проти **О.Жири** кримінальну справу за ст.ст. 328, 329 КК України. Віноска №1 Частина копій записів розмов **Л.Кучми** була передана мною на початку 2002 року **О.Жиру** — голові Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України третього скликання. Надалі в текст моєї заяви ця частина скопійованих записів розмов **Л.Кучми** називатиметься «Копії Фрагментів Записів ТСК». Віноска №2 Решта записувальних пристроїв, якими я документував злочини **Л.Кучми**, — під моїм контролем. Віноска №3 Решта чіпів, а їх близько ста, — під моїм контролем. **Микола МЕЛЬНИЧЕНКО** 30 березня 2005 року

у мене **Ю.Швець** — офіційний представник **О.Жири** у США. Про це я ще тоді офіційно повідомив і **ФБР**, і голову слідчої комісії Верховної Ради України **Григорія Омельченка**. Проте тоді і до цього часу **О.Жир** заявляв, що цей записувальний пристрій і кілька чіпів (віноска №3) — у нього. **Б.Березовський** і його люди вимагали від мене написати розписку про те, що я доручаю **Ю.Швецю** передати цей записувальний пристрій і ці чіпи структурам **Березовського**. **Березовський** пропонував мені пайову участь в розподілі мільярда доларів США, які він нібито одержить від людей **Кучми**, якщо відведе від нього відповідальність за злочини проти **Георгія Гонгадзе** й **Олександра Ельашкевича**. Крім того, він стверджував, що моя згода дасть йому можливість впливати на нове керівництво України для

Проблема

У своєрідному народному рейтингу корупційності вищі навчальні заклади хоча й поступаються місцем «дашникам» і медикам, проте не набагато. Наразі декларована новою українською владою тотальна боротьба з хабарництвом, на превеликий жаль, залишилась тільки декларацією. Бо те, що вкорінювалось в життя десятиліттями, не так легко знішити. Принаймні, доки у свідомості громадян живе гасло «не підмастиш — не поїдеш». Зрозуміло, час від часу з'являтимуться повідомлення, що в тому чи іншому закладі, зокрема й освітньому, правоохоронці викрили певну особу, яка за певну суму «вирішувала всі питання». Та, здебільшого, це тільки своєрідна «PR-акція» — не білий, а може бути й інший ефект — зростання «вартості послуги». Так би мовити, за ризик. Згадаймо, як потішалися викладачі ВНЗ, і студенти над розпорядженням колишнього міністра освіти України Василя Кременя, за яким заборонялося дарувати викладачам квіти. Бо, чесно кажучи, окрім сміху, жодних наслідків те рішення не викликало. Тим часом ще 1999 року **Благодійний фонд «Інтелектуальна перспектива»** на замовлення Міжрегіональної Академії управління персоналом провів дослідження «Проблеми функціонування закладів Вищої школи в умовах ринкового реформування» (на прикладі ВНЗ Києва). До цікавих висновків дійшли автори цієї роботи — кандидат філософських наук, голова правління фонду **Юрій Привалов** і доктор соціологічних наук, академік Української Академії політичних наук **Валерій Пилипенко**. (Нехай вас не бентежить час проведення дослідження: традиції все одно зберігаються, хіба що можуть змінюватися суми — з урахуванням інфляції та постійного зростання запитів хабарників.) Метою дослідження стало вивчення особливостей вступу та навчання у столичних ВНЗ. Опитували студентів безплатної форми навчання. Власне, на нинішньому етапі розвитку вищої освіти проблеми вступу для абітурієнтів практично не існують. Адже поряд з державними існує

низка недержавних навчальних закладів. В останньому разі відіграє важливу роль матеріальний стан родини потенційного студента. Хоча в державних ВНЗ давно вже практикується платна форма навчання.

Як стверджують автори дослідження, більшість абітурієнтів столичних ВНЗ у виборі навчального закладу керувалися власним вибором (55,4 відсотки опитаних). Для 15,8 % це зробили батьки, а ще 17,7 % стали студентами завдяки зв'язкам. Наголошуючи на тому, наскільки важко було вступити до навчального закладу, 44,2 % респондентів зазначили, що були потрібні не лише знання, а й гроші. Так, на думку 14,2 % опитаних, стати студентом можна лише за наявності грошей або «за знайомством». Була різна мотивація і щодо вибору безплатної форми навчання:

кими винятками, поки що не діє.)

Що ж до «подяки, яка не має меж», то ці «межі» продемонструємо у таблиці. (Знову ж таки нагадаємо, що дослідження проводилося 1999 року. А отже, суми могли й змінитися.) (Див. табл. 1).

Таким чином, в усіх 10 державних ВНЗ тією чи іншою мірою наявні ознаки корупції. Безумовно, лідером тут Інститут міжнародних відносин при Київському національному університеті ім.Тараса Шевченка. Там, на думку 35 % респондентів, бажання стати

університету назвали 22,6 % опитаних.

Та на цьому проблема хабарництва у ВНЗ не закінчується, бо починаються заліки, іспити, курсові та дипломні роботи.

Звісно, справа тут не тільки в нечистих на руку викладачах. Приміром, існує усталена думка, що свою частку від хабарів забирає керівництво ВНЗ. Утім, довести це дуже складно. Понад те, у міліцейських зведеннях фігурують лише викладачі середньої ланки, аж ніяк не топ-менеджери навчальних закладів. Власне, інформація про те, за

нального аграрного університету та Київського державного лінгвістичного університету. Цікаві й інші дані. Так, 5,7 % респондентів зазначили, що «дякують» викладачам регулярно, 10 % — доволі часто, 32,4% — іноді. Наразі сума «безмежної подяки» коливається «в межах розумного»: на думку 6,4 % опитаних — до 10 доларів. Для 9,7 % — від 10 до 20 доларів, а 13,1 % називають суму понад 20 доларів.

А ось як студенти оцінюють рівень корупційності своїх ВНЗ. (Див. табл. 2).

слідження, найкорумпованішими є провідні, титуловані й найпопулярніші ВНЗ. Сумне лідерство, як уже згадували, — за Інститутом міжнародних відносин при КНУ ім.Т.Г.Шевченка. Показник корупційності цього закладу перевищує рівень «хабарництва» по цьому ВНЗ. Утім, не дуже поступаються лідерів такі ВНЗ, як Національний медичний університет, Київський національний університет культури та мистецтв, Київський державний економічний та Київський державний торговельно-економічний університети.

Хоча є відмінності у

ХАБАР — ЦЕ ПЛАТА ЗА (НЕ)ЗНАННЯ?

38,6 % респондентів стали «бюджетниками» через відсутність необхідних коштів. Ще 13,2 % підраховували, що дешевше дати хабара, ніж згодом офіційно платити за навчання. (Цю мотивацію могла б якщо не повністю усунути, то хоча б значно зменшити прозора та зручна система кредитування. Однак, на превеликий жаль, вона, за дея-

майбутнім дипломатом коштувало не менше 5 тисяч доларів. Тоді як у Національному технічному університеті «КПІ» найдемократичніші розцінки — 39,3 % опитаних називають суму від 1000 до 1500 доларів. Хоча, приміром, суму до 1000 доларів, яку потрібно назбирати, аби стати студентом Київського торговельно-економічного уні-

Таблиця 2. Оцінка студентами рівня корупційності «власних» ВНЗ, %, ранг

№№ п/п	ВНЗ навчання	Рівень корупційності	
		%	ранг («антирейтинг»)
1.	Київський університет ім. Тараса Шевченка	26,7	6
2.	Національний педагогічний університет	5,0	10
3.	Національний аграрний університет	14,9	8
4.	Національний медичний університет	31,1	4
5.	Національний технічний університет «КПІ»	10,0	9
6.	Київський державний лінгвістичний університет	25,9	7
7.	Київський національний економічний університет	38,6	3
8.	Інститут міжнародних відносин (при КДУ ім. Тараса Шевченка)	65,0	1
9.	Національний державний університет культури і мистецтв	42,4	2
10.	Київський державний торговельно-економічний університет	28,8	5

скільки можна домовитися з певним викладачем, «свято» передається від старших до молодших курсів. Тим часом у згаданому вище дослідженні автори дійшли невтішного висновку: 63,3 % опитаних студентів вказували на те, що під час навчання їм доводилося давати хабари. Наразі найбільше позитивних відповідей на це запитання давали студенти Київського національного економічного університету, Національного університету культури та мистецтв, Київського університету імені Тараса Шевченка, Націо-

Отже, на «непечесно-му» першому місці — Інститут міжнародних відносин (при Київському університеті імені Тараса Шевченка). На другому — Національний університет культури і мистецтв, далі — Київський національний економічний університет, четвертий — Національний медичний університет. На п'ятому місці — Київський державний торговельно-економічний університет, на шостому — Київський національний університет імені Тараса Шевченка, за ним — Київський державний лінгвістичний університет. Восьмою позицією займає Національний аграрний університет, дев'яту — Київський національний технічний університет «КПІ», а завершує список Київський національний педагогічний університет імені Драгоманова.

Автори дослідження дійшли висновку, що встановлення системи платної освіти (принаймні так, як нині це відбувається в Україні) суттєво зменшує можливість молоді щодо вступу у ВНЗ. Тому й виникають негативні тенденції у сфері безплатної освіти в державних вищих навчальних закладах. Передусім це стосується зростання рівня корупційності — і на етапі вступу, і у процесі навчання. Як свідчать результати до-

механізми хабарництва. Проте ця система є тотальною, тобто вступ на основі знань практично неможливий. Проте не варто забувати, що хабари дають не лише грошима. Це можуть бути й різноманітні послуги, подарунки тощо.

Знову ж таки, наведені вище дані стосувалися лише державних ВНЗ столиці.

Разом з тим 2000 року в Україні було започатковано проект з **рейтингу ВНЗ III та IV рівнів акредитації «Софія Київська»**, ініціаторами якого були Міжнародна Кадрова Академія, Академія наук вищої школи України, Інститут вищої освіти Академії педагогічних наук України, Конфедерація недержавних вищих закладів освіти України, Український інститут соціальних досліджень. Окрім студентів, соціологів опитали й експертів, серед яких керівники вищих навчальних закладів та їхніх підрозділів, викладачі, керівники регіональних управлінь освіти та інші.

Серед інших запитань соціологів було й таке — «відсутність корупції у ВНЗ при вступі та при зачі сесії». Варто зазначити, що не завжди думки у студентів і експертів збігалися. Це видно й у своєрідній топ-десятці. Можливо, пов'язано це з різними підходами до визначення «лідерів вищої освіти України».

Таблиця 1. Необхідна сума (хабара) для вступу в конкретний ВНЗ

№№ п/п	ВНЗ навчання респондента	Сума хабара (дол. США)							
		до 1000	1000–1500	1500–2000	2000–3000	3000–5000	понад 5000	Варіює з відповідо	Інше
1.	Київський університет ім. Тараса Шевченка	3,3	5,0	8,3	13,0	6,7	6,7	53,3	5,7
2.	Національний педагогічний університет	10,3	20,3	5,1	0,0	0,0	1,7	62,7	0,0
3.	Національний аграрний університет	6,5	3,2	0,0	6,5	3,2	3,2	64,5	12,9
4.	Національний медичний університет	0,0	0,0	0,0	3,3	19,7	4,9	72,1	0,0
5.	Національний технічний університет «КПІ»	4,9	39,3	27,9	0,0	0,0	0,0	27,9	0,0
6.	Київський державний лінгвістичний університет	3,3	1,7	10,0	5,0	18,3	8,3	53,3	0,0
7.	Київський національний економічний університет	3,3	5,0	11,7	15,0	16,7	3,3	45,0	0,0
8.	Інститут міжнародних відносин (при КДУ ім. Тараса Шевченка)	1,7	3,3	1,7	3,3	5,0	35,0	48,3	1,7
9.	Національний державний університет культури і мистецтв	11,7	11,7	11,7	8,3	3,3	0,0	51,7	1,7
10.	Київський державний торговельно-економічний університет	22,6	32,3	17,7	9,7	3,2	0,0	14,5	0,0

У 2001 році рейтинг мав такий вигляд:

- За оцінками молоді:**
1. Національний університет «Кієво-Могилянська академія».
 2. КНУ ім. Т.Шевченка.
 3. Івано-Франківський державний технічний університет нафти і газу.
 4. Львівський національний університет.
 5. МАУП.
 6. Державний університет «Львівська політехніка».
 7. НТУ «Київський Політехнічний Інститут».
 8. Донецький державний університет.
 9. Національна академія внутрішніх справ.
 10. Київський національний університет культури і мистецтв.

На думку експертів, місяць розподілилися так:

1. КНУ ім.Т.Шевченка.
2. Національний університет «Кієво-Могилянська академія».
3. НТУ «Київський Політехнічний Інститут».
4. Українська академія державного управління при Президентові України (у молоді — 18-те місце).
5. Національна академія служби безпеки України.
6. МАУП.
7. Національна академія внутрішніх справ.
8. Харківський технічний університет (у молоді — 26-те місце).
9. Харківський аерокосмічний університет (у молоді — 12-те місце).
10. Національна юридична академія ім.Ярослава Мудрого (у молоді — 13-те місце).

За інтегрованим рейтингом:

1. КНУ ім.Т.Г. Шевченка.
2. Національний університет «Кієво-Могилянська академія».
3. НТУ «Київський Політехнічний Інститут».
4. МАУП.
5. Національна академія служби безпеки України.
6. Національна академія внутрішніх справ.
7. Харківський аерокосмічний університет.
8. Українська академія державного управління при Президентові України.
9. Національна юридична академія ім.Ярослава Мудрого.
10. Львівський національний університет.

Утім згодом цей пункт в опитувальному листі зник. Натомість з'явилася інша графа — «Позитивний імідж». Яка, по суті, разом з іншою включала в себе інформацію і про рівень корумпованості тих чи інших вищих навчальних закладів. І ще один цікавий момент. Серед державних «монстрів» вищої освіти («світлого значення») з'явилися і деякі стають популярними й недержавні освітні заклади. Що добре видно з наступних даних.

**2002 рік
Експерти**

1. КНУ ім.Т.Шевченка.
2. Національний університет «Кієво-Могилянська академія».
3. НТУ «Київський Політехнічний Інститут».
4. Національна юридична академія ім.Ярослава Мудрого.

5. Київський національний економічний університет.
6. Національний університет «Львівська політехніка».
7. Харківський національний університет ім. В.Н.Каразіна.
8. Національний педагогічний університет ім. Михайла Драгоманова.
9. Національний аерокосмічний університет ім. М.Жуковського «Харківський авіаційний університет».
10. Львівський національний університет ім. Івана Франка.
11. МАУП.

Молодь:

1. КНУ ім. Т.Шевченка.
2. Національний університет «Кієво-Могилянська академія».
3. НТУ «Київський Політехнічний Інститут».
4. Національна юридична академія ім.Ярослава Мудрого.
5. Київський національний університет культури і мистецтв.
6. Донецький національний університет імені Івана Франка.
7. Львівський національний університет імені Івана Франка.
8. Донецький державний технічний університет.
9. Національний університет «Львівська політехніка».
10. Дніпропетровський національний університет...
...15. МАУП.

**2003 рік
Експерти**

1. КНУ ім. Т.Г.Шевченка.
2. Національний університет «Кієво-Могилянська академія».
3. НТУ «КПІ».
4. Національна юридична академія ім. Ярослав Мудрого.
5. Львівський національний університет ім. Івана Франка.
6. Київський національний економічний університет.
7. Національний університет «Львівська політехніка».
8. Харківський національний університет ім. В.Н.Каразіна.
9. Національний аерокосмічний університет імені М.Жуковського «Харківський авіаційний університет».
10. Національний педагогічний університет ім. Михайла Драгоманова.

МАУП — на 13-му місці.

Молодь

1. КНУ ім. Т.Шевченка.
2. Національний університет «Кієво-Могилянська академія».
3. НТУ «Київський Політехнічний Інститут».
4. Національна юридична академія ім. Ярослава Мудрого.
5. Львівський національний університет ім. Івана Франка.
6. Донецький національний університет.
7. МАУП.
8. Київський національний економічний університет.
9. Київський національний університет культури і мистецтв.
10. Національний університет «Львівська політехніка».

**2004 рік
Експерти:**

1. КНУ ім.Т.Г. Шевченка.
2. Національний університет «Кієво-Могилянська академія».
3. НТУ «Київський Політехнічний Інститут».
4. Національна юридична академія ім.Ярослава Мудрого.
5. Національний університет «Львівська політехніка».
6. Львівський національний університет ім. Івана Франка.
7. МАУП.
8. Київський національний економічний університет.
9. Харківський національний університет ім. В.Н.Каразіна.
10. Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут».

Молодь:

1. КНУ ім.Т.Шевченка.
2. Національний університет «Кієво-Могилянська академія».
3. Національна юридична академія ім.Ярослава Мудрого.
4. НТУ «Київський Політехнічний Інститут».
5. Львівський національний університет ім. Івана Франка.
6. МАУП.
7. Національний університет «Львівська політехніка».
8. Київський національний університет культури і мистецтв.
9. Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут».
10. Донецький національний технічний університет.

Власне, говорить про те, що борються корупцією в системі освіти (та не лише в ній) за рік-два — це щось з розділу фантастики. Адже доки викладачі отримуватимуть мізерну зарплатню, існувати в спокоє «підробити на незнання» (Зрозуміло, це не стосується тих індивідів, для яких зарплата викладача — маленький, але приємний додаток до «основного заробітку».) Однак не в останню чергу вина щодо такої ситуації на керівниках вищих навчальних закладів, які не завжди реагують на інформацію про випадки хабарництва. У цьому сенсі добре себе зарекомендували недержавні вищі навчальні заклади (йдеться не про «одноденки», які або взагалі не мають акредитації Міністерства освіти і науки, або отримали цю акредитацію «лівиими шляхами»). Аж керівники таких закладів серйозно дбають про свій імідж серед потенційних студентів. А отже, й пильно ставляться до будь-яких, навіть найменших, спроб хабарництва серед своїх працівників.

Як вважають фахівці, аби поборотися до негативне явище, необхідна серйозна державна програма вдосконалення системи вищої освіти. Однак без залучення до неї соціологів, юристів, психологів вона може стати мильною бульбашкою.

**Богдан
ДОВНИЧ**

✓ **Погляд**

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

Для України Болонський процес — це не мода, не загравання з Європою, як незграбка пишуть у нас. Це жорстка необхідність за умов, коли освіта України потребує докорінних змін, аби підвищити рівень конкурентоспроможності, мобільності студентів і викладачів, збільшити можливість їхнього працевлаштування в умовах глобального ринку праці. Не здійснивши реформи вищої освіти за Болонськими критеріями, ми зведемо свій інтелектуальний потенціал до рівня слабозвинених країн. Викладач, який давно працює у ВНЗ, не може не помічати зниження рівня підготовки студентів упродовж останнього десятиліття. Наша чинна система навчання у вищій школі застаріла. Причини несприяття чи то проходило стовплення багатьох педагогів до Болонського процесу ми намагалися з'ясувати на науково-методичному семінарі «Модернізація вищої освіти в контексті Болонського процесу». Цей семінар викликав гострі суперечки й поставив більше запитань, ніж дав відповідей. Об'єктивною реальністю стало наявність водночас двох протилежних думок:

— у нас була найкраща в світі вища освіта, тому вона не потребує революційних змін;

— наша освіта не відповідає світовим вимогам і потребує докорінного реформування.

Проте прихильників другої точки зору було значно менше. Викладачі розуміють, що є нагальна необхідність замінити старі формули S>O, де суб'єктом був викладач, а об'єктом студент, на нову S'S, згідно з якою викладач вже не так навчає, як допомагає студенту вчитися самостійно. Фактично ми говоримо про запровадження нової парадигми освіти, адже нині головне для нас — формування у студентів потягу і творчого ставлення до навчання за відповідних умов. До речі, західні університети вже переходять на цілодобовий доступ до бібліотек, інтернету тощо.

Ми повинні навчити студента вчитися. Проте цей процес вимагає часу й системності. Адже жодний досвід не можна запозичити й перенести на ґрунт України без його суттєвої трансформації до цінностей народу.

Проблема впровадження у вітчизняну освітню систему вимог Болонського процесу ще й у тому, що багато її положень до цього часу залишаються маловідомими й незрозумі-

лими. Існує й інерція мислення, через яку не можна відмовитися від уже встановлених і напрацьованих форм і методів педагогічної діяльності й розпочати корінні перетворення в уже звичний і перевірений багаторічним досвідом системи.

Нам у спадщину дісталася вища школа, головним завданням якої була підготовка спеціалістів, які мислили б стереотипами та штампами, жили б за законами тоталітарного командно-бюрократичного суспільства.

Витоки такої системи вищої освіти ще в XVIII ст. Протягом XIX ст. вона вдосконалювалася й кристалізувалася. На той час, спочатку зважаючи на об'єктивні типологічні можливості, а згодом на поширення ідеалу науки, яка через причинно-наслідкові зв'язки та встановлення об'єктивних законів і закономірностей може пояснити не лише природничі явища, а й процеси, що відбуваються в суспільстві. Така система освіти була найкращою з точки зору досягнення результатів, які перед нею ставилися.

XX ст., особливо його друга половина, розчаровує евристичними можливостями гуманітарних дисциплін. Очевидно стає розмаїтість методів і методик наукового пошуку, сильний вплив суб'єктивного чинника на кінцевий результат тих чи інших досліджень у гуманітарній сфері. Через це «вклад наукової істини» викладачем студенту починає сприйматися як анахронізм, як завдання, результати якого досягти, в принципі, неможливо. На перший план виступає двостороннє обговорення, що передбачає активну участь студента в навчальному процесі, сприйняття ним знання не як теорії, а передусім як практики. Це зумовило необхідність суттєво обмежити викорис-

тання такої форми організації навчального процесу як лекція та дедалі більше перенесення питомої ваги навчального навантаження на практичні та семінарські заняття, їх поєднання. Життєво необхідним стає постійне вдосконалення і насамперед самовдосконалення спеціалістів. Адже, як писав Б. Глесс: «Людина, яка вчора здобула освіту, вже погано пристосована й неосвічена сьогодні, і не відповідає майбутньому».

Вища освіта Радянського Союзу, маючи базовою науковою парадигмою сформовану ще у другій пол. XIX — поч. XX століть марксистсько-ленінську теорію, не могла адекватно відповідати викликам XX ст. Розглядаючи гуманітарні дисципліни як наукові, виходячи з реальної існуючої діалектико-матеріалістичної істини, радянська система освіти й надалі використовувала й розвивала сформовані ще в XIX ст. форми організації навчального процесу.

Десятиліттями елітні вищі заклади освіти за допомогою актуальних методик навчання готували фахівців з виробництва та експлуатації військової техніки та технологій. І, як наслідок, в колішній країні спеціалісти всіх рівнів так і не спромоглися налагодити масовий випуск розроблених власними інженерно-технічними працівниками автомобілів, магнітофонів, пральних машин тощо, які могли б конкурувати на світовому ринку. Ще одним наслідком стало значне відставання методичної та методологічної бази вітчизняної гуманітарної сфери.

Відновлення Україною своєї незалежності, відмова від «єдиного правильного» марксистсько-ленінського вчення відкривають широкі можливості для інтеграції нашої держави у європейський і світовий освітній та науковий простір.

Усе це дає підстави стверджувати, що європейська інтеграція і, зрештою, вступ України до ЄС значною мірою залежать від наближення нашої вищої освіти до європейських, а отже, й до світових стандартів. Цей крок означатиме практичне втілення і незворотність європейського вибору України.

**Леонід БІЛІЙ,
директор
Хмельницького
інституту МАУП**

✓ Актуально

«МИ ПОВИННІ ЗМІНИТИ СВІТ»

Промова міністра закордонних справ Республіки Куба Філіпе Переса Роке на Засіданні 61-ї сесії Комісії з прав людини Організації Об'єднаних Націй

Шановні панове! Комісія з прав людини, попри всі наші зусилля, нас — тих, хто вірить у її важливість і хто намагався повернути повагу до неї її засновників, — втратила свою легітимність. І це жаливо. Її руки зв'язано. Вона не в змозі чинити опір злочинним діям сильних світу цього. Скрізь — брехня, подвійні стандарти і пустоорожні промови скоробогатків, які, розносячи що заразу, влають, що не бачать порушення прав людини.

Ми всі знаємо, що Комісія з прав людини стала жертвою політичних маніпуляцій, позаяк уряд Сполучених Штатів і його союзники, маючи її за свою власність, зробили з неї своєрідну інквізицію для країн Півдня, особливо країн — активних борців зі стратегією неоколоніального домінування.

Та за останній рік сталися дві події, що змінили саму суть дискусії, яку ми вестимемо цими днями.

Першою була відмова Європейського Союзу підтримати і проголосувати за проєкт резолюції про розслідування численних систематичних порушень прав людини, зокрема про 500 ув'язнених на військово-морській базі Гуантанамо. Європейський Союз, який завжди виступав проти таких пропозицій, цього разу зривав свої традиції, аби уникнути розслідування дій свого союзника. Це було вершиною лицемірства й подвійної моралі. Що ж він робитиме цього року після публікації про тортури у в'язниці Абу-Грейб?

Другим став факт публікації доповіді, представленої «Групою високого рівня про погрози, виклики та зміни», створеної з ініціативи Генерального секретаря ООН. У ній категорично заявлено: «Комісії не можна довіряти, оскільки вона застосовує різні мірки, коли йдеться про права людини». Може, тоді представники Сполучених Штатів та їхні спільники на цьому пленарному засіданні виступлять із самокритикою і вирішать працювати разом з нами, країнами Третього світу, може, врятують Комісію з прав людини від конфронтації та дискредитації?

Нині механізм застосування прав людини безпосередньо залежить від того, в якій країні живе людина (чи та країна розвинена) і до якого соціального класу належить. Тому, доки ми не доможемося соціальної справедливості — і у відноси-

нах між державами, і в самих державах, — про справедливе застосування прав людини навіть не йдеться.

Невелика група представлених тут країн — США та їхні розвинені країни-союзники — уже мають для себе право на мир. Вони завжди будуть агресорами і ніколи — жертвами агресії. Їхній мир забезпечує військова міць. Вони досягли економічного розвитку через пограбування бідних країн, колишніх колоній. Однак у цих розвинених країнах, хоча це здається неймовірним, безробітні, емігранти, біднота не користуються правами, які влада гарантує заможним.

Чи може бідна людина в США бути обраною сенатором? Ні, не може. Участь у передвиборній кампанії становить у середньому 8 мільйонів доларів. Чи воюють діти багатих у несправедливій війні в Іраку? Ні. Жоден з понад півтори тисячі загинув на цій війні американців не був сином мільонера чи міністра. Там гинуть незможні, захищаючи інтереси привілейованої меншості.

Якщо людина живе у слабзорозвиненій країні, їй ще гірше, бо більшість — а вона бідна — взагалі безправна. Така країна не має права на мир. Вона може стати жертвою агресії за надуманим звинуваченням у тероризмі. Або й так: оголосивши її «табором тиранів», не забаряться з «визволенням».

Третій світ — а це понад 130 країн — також не може скористатися правом на розвиток. Хоч би як ці країни старалися — стара економічна система, нав'язана світу, не дасть цього права. Ці країни не можуть доступитися до ринків, до нових технологій, їх постійно зв'язують по руках боргом, який вони вже не раз виплатили. У них є тільки право на залежність. Ім нав'язують думку, що їхня бідність — це результат їхніх помилок. У цих

країнах бідні і злидарі, яких більшість, не мають навіть права на життя. Тому щороку помирає 11 мільйонів дітей віком до п'яти років. Хоча частину їх можна врятувати через вакцинацію та інші методи лікування! Зокрема щороку помирає 600 тисяч жінок при пологах. Немає можливості користуватися правом навіть на початкову освіту — господарям потрібні неукі, аби тримати їх у покори. Понад 20 мільйонів дітей у Латинській Америці замість ходити до школи, щодня вимушені працювати. Тож Комісії з прав людини має бути соромно за майже мільярд безграмотних у світі. Кубинський народ гаряче вірить у свободу, демократію і права людини. Вони дорого йому дісталися, тому він знає ім'я цього народу — за кермом влади. І цим він вирізняється з-поміж інших.

Немає демократії без соціальної справедливості. Немає свободи без права на освіту. Невігластво — це ланці для бідноти. Культура — єдиний шлях до свободи! Про права людини не йдеться, якщо немає соціальної рівності і рівноправ'я.

Усе це ми, кубинці, давно усвідомили. Тому будемо якісно іншу країну попри агресію, блокаду, терористичні акції, обстрілювання і заплановані замах на життя Фідела Кастро. Знаємо, наша країна дратує імперію, позаяк довела: тільки справедливе і соціалістичне, тобто соціалістичне, гарантує права рівною мірою усім громадянам.

Тому уряд Сполучених Штатів намагається засудити нас тут, у Комісії з прав людини. Наш приклад небезпечний для нього. Він сильний своєю військовою міццю, проте слабкий морально. А відомо: мораль, а не зброя, є силою людства.

Можливо, цього року Президент Буш знайде якийсь латиноамериканський уряд (з тієї незначної кількості, що йому ще підкоряється), щоб він подав горезвісну резолюцію проти Куби. Або, ймовірно, звернеться до когось уряд Східної Європи. Або ж її представить уряд США самотужки, який нині шантажує, погрожує і підраховує тих, хто його підтримує, щоб з'ясувати, чи вдасться йому домогтися засудження Куби.

Усі в цьому залі знають: для подання у цій Комісії резолюції засудження Куби нема підстав! На Кубі за всі 46 років Революції не було жодної страти без суду, жодного випадку безслідного зникнення людини. Жодного! Нехай назвуть хоч одну кубинську матір, яка шукала б рештки вбитого сина! Нехай назвуть хоч одного журналіста, вбитого на Кубі! Наразі в Латинській Америці тільки торік вбили 20 журналістів! Нехай назвуть хоч одного в'язня, який постраждав від тортур!

Панове! Президент Буш має свій план щодо Куби. Проте ми, кубинці, маємо інший шлях. І ніхто не змусить нас з нього звернути. Ми збудуємо ще справедливіше і демократичніше суспільство попри погрози Буша знову повернути Кубі статус колонії, аби забрати у кубинців будинки, землі, школи і повернути їх попереднім батистівським господарям, аби приватизувати медицину, перетворивши наших лікарів у безробітних, аби освіту зробити доступною тільки для еліти, аби передати здобутки всього народу американським транснаціональним компаніям за цінами повного розпродажу, аби позбавити соціального забезпечення пенсіонерів, змусивши їх знову ставати за роботу.

Кубинський народ має право на оборону від агресії, і він боронитиметься.

Ми не співпрацюватимемо з Представником Високого Комісара, а також не сприймемо і резолюцію, яка дала б підставу для його призначення. Чому ж не призначають такого авторитетного юриста, як Спеціальний Представник Високого Комісара для військово-морської бази в Гуантанамо? Чому ж його не попросять розслідувати кричущі факти порушень прав людини, яких знають кубинці, які перебувають у в'язниці США? Бо йдеться про порушення прав людини Сполученими Штатами, а вони не дотримані. Проти має лотерки Куби — так, а ось проти США — ні. Тож Куба не здасться і не піде ні на поступки, ні на зраду своїх ідеалів.

Комісія з прав людини — це дзеркало несправедливого й нерівноправного світу, в якому ми живемо. У ній уже не залишилося духу братерства й поваги, які дали змогу її засновникам зібратися після перемоги над фашизмом.

Тому кубинська делегація вже не наполягатиме на заміні Комісії. Бо проблема набагато глибша — передусім потрібно змінити світ. Комісія з прав людини без селективного підходу і подвійних стандартів, без шантажу і лицемірства може бути, однак як наслідок іншого світу. Куба вважає, що це реально, що це гідна справа. Тому вона бореться і боротиметься надалі.

Матеріал надано Посольством Республіки Куба в Україні

✓ Скандал

НОВІ ВВЕДЕННЯ ЙОШКИ ФІШЕРА...

Серйозної критики зазнали недавні нововведення у зовнішньополітичному відомстві Німеччини, які з'явилися завдяки міністру закордонних справ Йошці Фішеру. Його колегам по МЗС не сподобалася заборона у некрологах на загиблих дипломатів традиційної формули «назавжди залишиться у нашій пам'яті», повідомляє Deutsche Welle.

Табу на формування з'явилось ще у вересні 2003 року і розповсюджувалося лише на тих співробітників зовнішньополітичного відомства, які у часи Третього рейху входили до нацистської партії. Це рішення викликало масові протести проти Фішера, адже вшанування померлого є частиною культурної традиції будь-якої цивілізації, і відмова від неї «є свідченням перецінки своїх повноважень».

Йошка Фішер був у центрі гучного скандалу зовсім недавно. Наприкінці лютого міністрів закордонних справ довелося визнати, що у ході реалізації у 2000 — 2003 роках нової міграційної політики він допустив цілу низку критичних помилок. Зокрема, він заявив, що через нові правила для

консульських закладів 1999 року почастилися зловживання на кордоні, а він не зреагував на це належним чином.

Від редакції: єврей

Йошка Фішер увесь час перебував в епіцентрі скандалів, починаючи з його членства в лівих організаціях Німеччини, які виступали за зміну Ісручої у ФРН влади. Коли ж він сам опинився при владі, то робить багато такого, що дискредитує німецьку державу. Останній випадок Й.Фішера проти покинутих німецьких дипломатів казує на нацизм глави зовнішньополітичного відомства, але, зрозуміло, не німецький, а єврейський. Можливо, не лише Німеччині, а й усім іншим європейським країнам треба дбати, щоб державну дипломатию очолювали представники державотворчої нації, які толерантно і вважено ставляться до історії власних країн.

✓ Жак!

РАБОТОРГІВЛЯ — ЗВИЧАЙНИЙ ЄВРЕЙСЬКИЙ БІЗНЕС?

За останні роки до Ізраїлю було незаконно ввезено і продано для проституції від трьох до п'яти тисяч жінок — такі дані містить звіт ізраїльського парламентського комітету з розслідування торгівлі жінками.

Та незважаючи на це, громадська думка в країні не вважає работоргівлю порушенням прав людини. Тим паче, що для когось це неабиякий «гешефт» — щорічний грошовий обіг цієї «індустрії» сягає 5 мільярдів шекелей. Тим часом жінки, по суті, перебувають у становищі рабів. «Працюючи» по 14—18 годин на добу, вони отримують з кожного клієнта в середньому по 20

шекелей, тоді як власники борделів (яких у країні близько 400), забирають собі до 120 шекелей. Таким чином пов'язано доводиться «відрацьовувати» заплачені за них работоргівцям від 8 до 10 тисяч доларів.

Наразі за останнє десятиліття на землі обітваної зростає і кількість злочинів сексуального характеру та насилля над членами родини. Якщо 1995 року було ув'язнено за сексуальні злочини 287 осіб, то нині — тисячу. Побільшало і «домашніх тиранів» (400 — у 1995 році; 2000 — у 2005-му).

За повідомленням ізраїльських ЗМІ

Під час рейду поліції притонами Ізраїлю

№1

УКРАЇНСЬКИЙ КОНСЕРВАТОР

газета в газеті Української Консервативної партії

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ УКРАЇНСЬКОЇ КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ

Українська Консервативна партія (УКП) є колективним носієм ідеології *національного консерватизму* (латин. — оберігати, захищати). **Український консерватизм** ґрунтується на *українській національній ідеї*, яка полягає у збереженні традиційних духовних цінностей, захисті національного буття, його історії і культури, відстоюванні національної релігії, держави, родини та власності. У своїй діяльності УКП керується такими **принципами**:

1. Світоглядно-концептуальною основою українського консерватизму є **християнська доктрина**, викладена в *Нагорній проповіді Ісуса Христа*, як вірець духовно-моральних засад існування суспільства. Ми вступасмо за об'єднання Українських Православних Церков в **єдину помісну церкву** на чолі з українським канонічним Патріархом. Водночас ми по-братерському ставимось до носіїв **правдивої української релігії**, оскільки вважаємо, що християнство стало логічним продовженням вірувань наших пращурів.

2. Головним вважаємо **духовні**, а не політичні та економічні **цінності**, які були панівними за колишнього єврейсько-більшовицького соціалізму або переважають за нинішнього юдо-ліберального капіталізму. Ми за потужну, незалежну, замкнуто Українську Державу, де пріоритетною стане **духовна сфера** організації суспільства, що забезпечить необхідний політичний і економічний розвиток.

3. Основою державного ладу в Україні має стати **конституційна демократія**, яка спирається не на чужинські заповідання, а на власні традиції **козацького самоврядування**, що відродить споконвічну гетьманську владу. **Гетьман** — це гла-

ва держави, глава уряду і верховний головкомандувач, тобто одноособливий глава всієї виконавчої влади, повноваження якого врівноважуються парламентом (законодавча влада) та незалежною судовою гілкою влади.

4. **Державна влада** має бути відновлена в усій своїй **повноті**, що передбачає існування **п'яти її видів**: світоглядно-концептуальної (християнська доктрина), ідеологічної (український консерватизм) і тих, що випливають з них: законодавчої, виконавчої і судової. Українська влада за своєю сутністю та змістом має бути **національною** і відповідати складу українського населення, де етнічні українці становлять близько 80%. Тому ми за **українську етнократію**, за якої всі гілки і рівні державної влади належать представникам титульної української нації (не менш як 80%) з одночасним пропорційним залученням представників національних меншин.

5. **Етносоціальну структуру** українського суспільства треба відновити на всіх щаблях «соціальної піраміди». Ми вважаємо неприпустимим, коли 45% депутатів Верховної Ради України — етнічні євреї (серед усього українського населення вони становлять 0,2%), коли мільярдами, мільйонами, власниками великих підприємств, банків, телеканалів та інших ЗМІ є неукраїнці. Така етносоціальна структура, де вищі щаблі посідають прибульці, а нижчі — українці, **несправедлива** і веде до безсвісного пограбування України та її титульного етносу.

6. Необхідно відновити у паспортах і свідоцтвах про народження громадян нашої держави **запис про національність**, оскільки це — велика честь і гордість для кож-

ного громадянина будь-якої національності. Лише представники однієї і дуже малої національної меншини схильні приховувати своє етнічне походження, але **справжня демократія** — це насамперед воля більшості, яка і має встановлювати правила співіснування на власній землі. Це стосується й **ідентифікаційних кодів**, оскільки християнську і будь-яку іншу вільну людину не можна таврувати жодними номерами, бо ми — не раби, а образи Божі.

7. Відновлення Української Держави на традиційних засадах **козацького самоврядування** передбачає повернення до історичного територіального розподілу (відновлення Галичини, Волині, Слобожанщини, Київщини тощо); запровадження виборності на всіх щаблях державної влади; створення місцевих козацьких формувань самооборони (вулиці, селища, райони, міста, області тощо); підготовку фахівців з відродження козацьких традицій і впровадження козацького самоврядування.

8. Засадами економічного розвитку України є створення пільгових умов для національного вироб-

ника, особливо в галузі сільського господарства (Україна має 30% світового чорнозему) та високоінтелектуальних технологій (Україна — це країна університетів, де функціонує 1000 вищих навчальних закладів). Надра, земля та інші природні ресурси мають належати українській нації.

Ці багатства дісталися українцям від пращурів і їх необхідно зберегти для нащадків. Стратегією соціально-економічного поступу України має стати **стратегія сталого, екологічно безпечного розвитку**, де зберігається гармонія між природою, суспільством і Божими законами.

9. Україна — це самостійна, незалежна, безблокова, унітарна держава, і тому не можна допустити ані проявів федералізму та сепаратизму, з одного боку, ані входження України до будь-якого

формування з наддержавними структурами управління (СНД, НАТО, Євросоюз тощо) — з другого. Основою зовнішньої політики має стати здоровий **етноцентризм** з цілковитим пріоритетом **національних інтересів** українців — єдиних споконвічних господарів своєї держави.

10. Справедливе відновлення етносоціальної структури української нації передбачає також проведення **ефективної соціально-демографічної політики**, яка забезпечить і повноцінне довготривале життя людей похилого віку, і бурхливе зростання народжуваності. Така державна політика має зумовити **«демографічний вибух»**, внаслідок якого українська титульна нація не тільки відновить свої втрати від війни та голодоморів-геноцидів, а й значно зросте. Це потребує і пріоритетної уваги держави до розвитку національної культури, освіти, спорту та до забезпечення всіх необхідних умов для виховання української мови.

11. **Українська армія** є озброєною силою українського народу, а військослужбовці — його професійними захисника-

ми. Тому армія повинна бути професійною, добровільною і національною. Її підгрунтям має слугувати всезагальна доармійська підготовка в середній школі та офіцерська — у вищій. Усе чоловіче населення має бути підготовленим до рішучого захисту держави. Цьому разом з професійною армією сприятимуть **козацькі формування самооборони**, які також за необхідності можуть взяти участь в охороні громадського правопорядку разом з відповідними правоохоронними органами.

12. **Український консерватизм** — це *народна ідеологія*, що об'єднує на духовних традиціях і морально-правових засадах національного буття всі верстви титульної нації і національних меншин, які вважають себе невід'ємною частиною славетного українського народу. Осердям такого об'єднання є **державна українська мова**, захист і розвиток якої має бути обов'язком кожного громадянина України, а його девізом — служіння Божі та Батьківщині!

Георгій ШОКІН,
голова Української
Консервативної партії

ЗА УКРАЇНСЬКУ УКРАЇНУ!

«Служіння Богові та Україні»
К.Ушинський

Вступ

Діяльність Партії здійснюється на засадах законності, гуманізму, гласності, рівності інтересів, добровільності та самоврядування.

В умовах національної кризи, яка розпочалася в Україні з радянських часів і набула певного загострення за часів незалежності, у людей виникла критична невпевненість у своєму майбутньому, що спонукало українське суспільство до пошуків найвідповідніших світоглядних і суспільних ідеалів, які забезпечували б його просування до бажаного майбутнього.

Кардинальним питанням сучасного розвитку України є окреслення стратегічного курсу, з тим щоб: об'єктивно оцінити ситуацію, що склалася на нинішньому конкретно-історичному етапі суспільного розвитку; сконцентрувати наявні сили, засоби, ресурси та спрямувати їх на подолання існуючих проблем і труднощів; прискорити, зробити незворотними, дієвими і результативними процеси державотворення на шляху досягнення кінцевої мети — високої якості життя українців, на основі побудови національної, демократичної, духовно і економічно розвиненої, соціальної, правової, соборної держави — досконалого інструмента управління.

Українська Консервативна партія (УКП) вважає, що для України традицією основою світогляду народу, а відтак і сучасної української державної влади мають бути **християнські цінності**.

Ідеологічним типом українського суспільного розвитку є **ідеологія національного консерватизму**, що ґрунтується на традиційній християнській моралі, духовних цінностях і засадах патріотизму, національної єдності, міцності шлюбно-сімейних відносин, на верховенстві закону, свідомому виборі історичної національної долі.

Українська Консервативна партія переконана: **Українська держава зобов'язана дати про відродження й розвиток української нації** — сукупості усього населення, всіх етносів, що проживають у межах держави й об'єднуються за допомогою юридичних інституцій, прав громадянства, які мають духовну потребу жити разом і спільно рухатися до визначеної мети, покладаючи в основі розвитку цінності культури титульної нації, унікальної складової світової спільноти нації. Українська нація, як і інші національні спільноти в Європі, постає на основі власної (української) мови, символіки, звичаїв, традиційних цінностей та атрибутів державності. Вона згуртовує повноправних активних громадян нашої

країни, незалежно від їхнього етнічного походження та конфесійної належності, соціального стану, а також об'єднаних почуттями українського патріотизму та спільністю історичної долі. Консолідація української нації органічно поєднується з розбудовою демократичного ладу, соціальної ринкової економіки, забезпеченням прав людини, розвитком найширшої громадянської ініціативи й передбачає збереження культурної, конфесійної та мовної ідентичності етнічних спільнот в Україні.

Стрижнем діяльності Української Консервативної партії є **реалізація української національної ідеї**. Ми розуміємо її як здійснення права українського народу на створення соціального ладу, який гармонізував би інтереси індивідуума та соціальних груп на принципах ідеології українського консерватизму, ставки на культуру титульної нації у всіх сферах діяльності суспільства. Лише на основі реалізації української національної ідеї Україна зможе увійти до співтовариства найрозвиненіших держав світу.

Українська держава не є самоціллю, а умовою та інструментом захисту національних інтересів. Ми стверджуємо: тільки сильна соборна національна держава здатна захистити життєвий простір нації, забезпечити демократичний лад, високий рівень життя. Досягнення мети національного державотворення в Україні видається можливим за умов реалізації моделі стійкого розвитку України.

Для реалізації цієї моделі необхідним є повернення в суспільно-політичне життя ідеології українського консерватизму на основі традицій і морально-правових засад українського козацтва, пріоритетності засад української культури.

1. Державно-політична система

1.1. УКП виходить з того, що українська державність впливає з волі українців, їхнього історичного права на державне самовизначення, з національних традицій.

1.2. Партія обстоює формування збалансованої та ефективної системи всіх гілок влади. В основі функціонування системи державної влади та місцевого самоврядування повинен лежати принцип ефективної взаємодії, стримувань і противаг, балансу прав і відповідальності.

1.3. Найпритаманнішою українцям моделлю влади є **гетьманська держава**, яка поєднує управлінську ефективність і систему суспільного контролю над владою: наразі Президент (Гетьман) України повинен бути єдиною главою виконавчої влади, повністю відповідальним за роботу уряду і всіх інших виконавчих структур, які діють на підставі верховенства

закону, незаперечного пріоритету національних інтересів і духовно-моральних засад організації суспільства. Президент (Гетьман) України особисто відповідає за стан справ у всій державі власним майном і свободою. Водночас партія виступає за розширення повноважень громад, місцевого самоврядування, в тому числі козацького.

1.4. Партія домагатиметься створення законодавчих гарантій забез-

ПРОГРАМА УКРАЇНСЬКОЇ

печення свободи слова, інформації, повноцінного функціонування українського інформаційного простору як складової системи національної безпеки. Партія категорично виступає проти зовнішнього втручання і використання національного інформаційного простору для одурманення, зомбування та морального розтління українського народу. Ми будемо домагатися, щоб інформаційний простір України використовувався на забезпечення інформаційних, духовних потреб українського народу.

1.5. Партія обстоює створення прозорої системи використання податків. Громадяни повинні знати, на що уряд витрачає їхні гроші.

1.6. Партія обстоює принцип недоторканості та неподільності території України, її цілісності. Ми проти дезинтеграції української нації за регіональними, конфесійними, мовними та іншими ознаками.

1.7. Ми за свободу совісті, за зростання консолідуючої ролі Церкви у духовному оздоровленні української нації. Ми за відновлення Української помісної православної церкви на засадах самоврядування.

1.8. Партія обстоює визнання на міжнародному рівні Голодомору 1932–1933 рр. в Україні спланованим геноцидом проти всього українського народу.

1.9. Партія в порядку, що не суперечить чинному законодавству, виступає за пріоритет представників українського етносу у всіх владних структурах. Водночас ми проти будь-яких проявів расизму, фашизму, в тому числі нацизму і сіонізму.

1.10. Партія домагатиметься утвердження традиційних національних символів держави, зокрема — жовто-блакитного національного прапора України.

2. Соціально-економічна політика

2.1. Соціально-економічний розвиток держави має здійснюватися на основі законодавчо прийнятої, науково обґрунтованої концепції та стратегії стійкого (сталого, збалансованого, гармоній-

ного) розвитку.

2.2. Українська Консервативна партія вважає, що розподіл власності повинен здійснюватися за різними формами (державною, колективною, індивідуальною) з орієнтацією на пріоритетність прав суспільства. Ми проти приватизації стратегічних галузей (оборонної, підприємств, енергетики, водопостачання тощо), діяльність яких може призвести до загрози національній безпеці.

2.3. Ми за раціональне використання можливостей природно-ресурсного потенціалу України та переваг її геополітичного розташування як центру комунікаційних зв'язків між Сходом і Заходом, Північчю й Півднем.

2.4. Партія виступає за припинення пограбування національних трудових ресурсів і перетворення України на сировинний придаток інших країн. В Україні має бути державний контроль і управління природними ресурсами (мінерально-сировинними, земельними, лісовими, водними тощо), а також ефективне та раціональне управління людськими ресурсами.

2.5. Партія виступає за створення державного природно-ресурсного фонду, статок якого забезпечуватиме потреби (передусім соціальні) усіх громадян України, а не лише окремих груп чи кланів.

2.6. Партія домагатиметься руйнування злочинного зв'язку влади й капіталу, запровадження прозорих, єдиних для всіх суб'єктів господарювання правил поведінки на ринку, досягнення прозорості руху всіх коштів державного й місцевих бюджетів.

2.7. Партія за уникнення політики подвійних стандартів у наданні соціальних послуг, за формування справжньої української еліти, яка вболає за свій народ і гідно відстоює його національні інтереси.

2.8. Ми підтримуємо всебічний розвиток малого і середнього підприємництва в Україні як основи динамічного розвитку й стабільності національного виробництва. Партія обстоює державну програму кредитування для започаткування малого бізнесу.

2.9. Партія підтримує проведення реформ в аграрному секторі, забезпечення селянам права вільного вибору форм господарювання, за широке впровадження у виробничі відносини на селі моделі реального співвласності. Ми проти приватизації землі іноземними громадянами. Земля в Україні повинна належати тим, хто на ній працює на засадах

співвласності.

2.10. Партія через законотворчу діяльність сприяє формуванню національного конкурентоспроможного фінансово-банківського капіталу, фондового ринку. Ініціюватиме розробку надійної системи захисту інтересів інвесторів.

2.11. Партія розглядає як один із пріоритетів економічної діяльності уряду зростання якості життя громадян: гідне людини помешкання, ма-

теріальний добробут, сприятлива екологічна ситуація, стабільна соціально-політична ситуація в країні.

2.12. Партія за гарантування всім громадянам з особливими потребами (інваліди, громадяни похилого віку, сироти, безпритульні, малозабезпечені, постраждалі від насильства, стихійних лих, катастроф тощо) права на підтримку в умовах соціального обслуговування, що перебувають у державній і комунальній власності.

2.13. Ми за встановлення розмірів пенсій залежно від особистого трудового стажу, умов праці та рівня отримуваної заробітної плати. Мінімальна пенсія не повинна бути нижчою від прожиткового мінімуму.

2.14. Партія домагатиметься негайного повернення вкрадених заощаджень громадян України, розслідування шахрайської ваучеризації суспільного майна та відшкодування громадянам отриманих при цьому збитків.

3. Духовний розвиток

3.1. УКП на законних засадах домагатиметься впровадження в суспільне життя морально-правових засад, заснованих на традиційно-культурних цінностях української титульної нації.

3.2. Ми за розвиток нації на основі міцних шлюбно-сімейних відносин, патріотизму, збереження довілля, відданості духовним ідеалам, а також визначення пріоритетності науки, культури й освіти.

3.3. Партія домагатиметься поступового перетворення України на експортер інтелектуальних послуг, країни університетів, яка керується національною духовною орієнтованою елітою.

3.4. Партія за повноцінне функціонування української мови, котра є духовним стрижнем розвитку титульної нації: «Чия мова — того й держава. Немає рідної мови — немає держави!»

3.5. Ми проти введення поняття «політична нація», за яким приховано відсутність провідної ролі в державі титульної нації, її культури, традицій тощо.

3.6. Ми переконані, що подолання хаосу і відновлення соціального порядку починається з відновлення порядку в душах і головах людей. Тому для еліти нової епохи домінуючими повинні стати духовні цінності українського народу.

3.7. Ми за те, щоб кожен займав свою суспільну нішу відповідно до здібностей, за рівність усіх перед законом, за розвиток соціального партнерства на основі ук-

раїнського національного солідаризму.

3.8. Ми за повернення у суспільно-політичну свідомість і широке використання у виховній роботі традицій і морально-правових норм українського козацтва.

3.9. Партія виступає за формування у кожного громадянина України відданості національним ідеалам і традиціям, високої духовності й активної громадянської позиції.

3.10. Ми за законодавче відновлення графі «національність» у паспорті українських громадян і за скасування введеного ідентифікаційного коду для кожного громадянина.

3.11. Партія сприяє відродженню українського козацтва як масового громадсько-патріотичного руху, а козацької ідеї як основи національно-патріотичного виховання молоді.

3.12. В сучасну епоху кожен свідомий українець має відчувати себе козаком — захисником своєї Батьківщини і сприяти відродженню гетьманської моделі державного управління.

4. Охорона здоров'я та екологічна політика

4.1. Українська Консервативна партія виступає за реформування системи охорони здоров'я в Україні, за прийняття та реалізацію національного програм з питань охорони сім'ї, материнства та дитинства, соціальної захищеності багатодітних, неповних і молодих сімей, розробки ефективної демографічної політики, заохочення народжуваності, зниження рівня смертності.

4.3. Особливу увагу надаємо забезпеченню охорони здоров'я матері та дитини.

4.4. УКП за створення чіткої системи соціальних гарантій і пільг для громадян, особливо вразливих соціальних груп.

4.5. Ми наполягаємо на запровадженні нового соціального стандарту — мінімальної погодинної заробітної плати.

4.6. Партія обстоює доступ усім категоріям населення України до якісного медичного обслуговування.

4.7. Ми за державний

ЗА УКРАЇНСЬКУ УКРАЇНУ!

контроль та управління природними ресурсами, як матеріальної бази існування суспільства. Всі природні ресурси повинні бути передані під опіку Державного природно-ресурсного фонду України.

4.8. Природно-ресурсний потенціал держави належить усьому українському народу і повинен бути збережений для задоволення потреб наступних поколінь українців.

мація разом із духовністю та цінностями української національної культури мають стати провідною продуктивною силою соціального розвитку. Піднесення духовності та культури, відродження багатотисячної спадщини українського народу повинні слугувати ефективною моделлю держави та суспільства, консолідації української нації.

5.8. Партія вбачає своїм обов'язком впровадження моделі націо-

навчальних закладів, яке практикується у всьому цивілізованому світі.

6. **Національна безпека**
6.1. Українська Консервативна партія виступає за постійний моніторинг і реагування на виклики національної безпеки; недопущення подальшого розвитку і ліквідацію негативних факторів впливу на її стан; попередження виникнення нових, що здатні впливати на найважливіші га-

зачьких об'єднань.

7. **Зовнішня політика**
7.1. УКП вважає, що зовнішня політика України повинна забезпечувати:

- реалізацію повноти національних інтересів на міжнародній арені;
- політичну, економічну, екологічну, інформаційну, військову, духовну безпеку держави;
- розвиток добросусідських відносин з усіма сусідніми країнами і

мації суспільства та економічного піднесення в Україні;

— сприяння вітчизняним виробникам;
— сприяння надходженню інвестицій в економіку України та розширення ринку для українських товаровиробників.

7.2. У сфері зовнішньої політики пріоритетом для партії є утвердження орієнтації України на європейські цінності, здійснення реальних партнерських, взаємовигідних стосунків з європейськими політичними та економічними структурами, з одночасним розвитком добросусідських відносин з Росією та іншими країнами світу.

7.3. В епоху глобалізації економіки й політики партія розглядає як важливе завдання створення та впровадження ґрунтовної Концепції зовнішньої політики, орієнтованої на забезпечення національних інтересів, покликаної дати адекватні відповіді на глобалізаційні виклики.

7.4. Партія вбачає сво-

ім завданням відстоювання національних інтересів, орієнтацію на духовно близьких партнерів, протистояння разом з ними різним проявам антикультури та намаганням встановити світове панування з одного центру.

7.5. Партія виділяє як пріоритетний напрям зовнішньої політики розвиток усебічного співробітництва та взаємовигідних відносин з нашими державами-сусідами. Водночас партія виступає проти утворення в європейському та євразійському регіонах наддержавних утворень.

7.8. Партія запропонує перспективну програму розвитку співпраці, взаємодії України з українською діаспорою і на Заході, і на Сході.

7.9. Партія прагне досягти своєї мети та виконання завдань шляхом участі у виборах, інших громадсько-політичних акціях, що стосуються різноманітних сфер соціально-економічного, політичного життя держави.

КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ

Затверджена установчим з'їздом УКП 22 грудня 2004 року

5. Молодіжна політика, освіта, наука

5.1. Головною метою у сфері молодіжної політики УКП вважає сприяння самореалізації молоді через залучення її до активної участі у суспільному житті, популяризації високих моральних принципів, християнської моралі, національної духовної спадщини.

5.2. УКП відстоює утвердження соціального оптимізму у світогляді молоді, здорового способу життя, створення козацьких, патріотичних молодіжних об'єднань, створення умов для реалізації творчого потенціалу обдарованої молоді, розвитку туризму, фізкультури та спорту.

5.3. Партія виступає за впровадження та державне фінансування програми «Перша робота» для студентів старших курсів ВНЗ, сприяння материнству та дитинству, а також реальне та доступне кредитування молодіжного житлового будівництва.

5.4. Партія бачить майбутню систему освіти в Україні за змістом і формою національною, гуманістичною, демократичною, інтелектуальною, інтегративною, безперервною, цілісною та здатною до саморозвитку. Така система освіти покликана виховати майбутнього громадянина не лише як кваліфікованого фахівця у своїй вузькій сфері діяльності, а і як гармонійно розвинуту особистість — носія народної моралі, соціальних норм, національних і загальнолюдських цінностей.

5.5. Партія підтримує шкільне та університетське самоврядування, розвиток учнівських, студентських і педагогічних товариств і асоціацій, діяльність навчальних закладів різних форм власності та різних форм навчання.

5.6. УКП вважає, що розвиток освіти і науки потрібно підпорядкувати реалізації концепції і стратегії сталого розвитку України, які необхідно терміново затвердити відповідними законодавчими актами.

5.7. Партія переконана, що знання та інфор-

мації культурної політики, яка гарантуватиме високий рівень державної і громадської підтримки для національної спадщини, культури й мистецтва. Основними принципами такої політики у сфері культури повинні стати:

— створення єдиного національного культурного простору, захист цього простору від негативних впливів ззовні;

— гарантування громадянам свободи творчості й доступу до національних і світових культурних надбань;

— підтримка високопрофесійної мистецької творчості, яка забезпечує високий якісний рівень національної культури;

— збереження і підтримка національної культурної спадщини (пам'яток і цінностей, музеїв, заповідників, бібліотек тощо), базових елементів культурної інфраструктури (театрів, філармоній, інших виконавчих колективів тощо) зусиллями держави;

— підтримка культурно-мистецьких об'єднань та окремих митців;

— активна пропаганда цінностей національної культури.

5.9. Фінансування сфер освіти, науки й культури повинно стати чільним пріоритетом фінансово-економічної діяльності держави. Водночас партія обстоює створення дієвих механізмів залучення в ці сфери недержавних, бюджетних коштів, зокрема й шляхом ухвалення сучасного законодавства про неприбуткові, негосподарські організації, про сприяння благодійництву й спонсорству. Ми всебічно сприяємо піднесенню соціального статусу працівників освіти, культури, науки.

5.10. УКП наполягає на переході в освітній галузі від спрощеної мети «знати, вміти» до мети «навчитися мислити, розуміти», що відповідає сутності формування розумної, цілісної, національно свідомої особистості.

5.11. Ми за створення провідних наукових центрів не в самоврядному академічному середовищі, а в структурі вищих

ранти політичної, економічної й оборонної незалежності України.

6.2. УКП вважає, що нині існуючими факторами негативного впливу на стан безпеки країни є такі питання:

— незавершеність демаркації державного кордону України;

— недотримання вимог Верховної Ради про недопущення в міжнародних стосунках утворення наддержавних інституцій;

— наявність і подальше зміцнення військово-технічної залежності Збройних сил України від військово-промислового комплексу Росії, базування в Україні Чорноморського флоту Росії;

— відсутність системного цивільного управління Збройними силами України;

— правова й організаційна незахищеність національного інформаційного простору;

— різке розширення суспільства за майновими ознаками внаслідок злочинної приватизації в Україні.

6.3. Ми вважаємо за необхідне встановити систему неупередженої і прозорої оцінки стану виконання національного законодавства, що визначає основні параметри безпеки України.

6.4. Партія проти федералізації України за жодних обставин.

6.5. Партія за позаблоковий статус Української держави.

6.6. Партія виступає за розробку нової оборонної доктрини України. Обстоює достатнє фінансове та матеріально-технічне забезпечення Збройних сил України, використання у військовій справі найновітніших досягнень науки і техніки як запоруки надійного захисту держави від можливих зовнішніх загроз. Армія має бути професійно-добровільною, з широким залученням, в установленому чинним законодавством порядку, до самооборони ко-

заємовигідну співпрацю із зацікавленими державами;

— участь у побудові нової системи європейської та світової безпеки; — використання зобутків передового світового досвіду для потреб демократичної трансфор-

Усі, хто визнає та поділяє основні принципи та програму Української Консервативної партії та бажає вступити до неї, можуть заповнити бланк заяви та надіслати її на адресу: 03039 Київ, вул. Фрометівська, 2, МАУП.

Про результати розгляду заяви вам буде повідомлено. Президія Української Консервативної партії.

Адреса _____ територіальної організації УКП: _____ т. _____

Адреса Секретаріату УКП (для листів): 03139, м. Київ, вул. Фрометівська, 2
Юридична адреса: м. Київ, проспект Червонозоряний, 119, т. _____

До _____
(назва місцевого осередку)
територіальної організації Української Консервативної партії

(прізвище, ім'я, по батькові)

З А Я В А

Прошу прийняти мене у члени Української Консервативної партії.
З Програмою та Статутом партії ознайомлен ____, визнаю і зобов'язуюся виконувати.

« ____ » _____ 200 ____ року

(особистий підпис)

АНКЕТА

Прізвище, ім'я, по батькові	
Дата народження	_____. _____. _____. р.
Місце постійного проживання, № телефону домашнього	
Місце постійної роботи, посада, № роб. телефону	
Освіта	
Паспорт	серія _____ № _____
Виданий (квм, коли)	

« ____ » _____ 200 ____ року

(особистий підпис)

ЗА УКРАЇНСЬКУ УКРАЇНУ!

✓ Партійне будівництво

УКРАЇНСЬКА КОНСЕРВАТИВНА ПАРТІЯ: ВІД ЗАЯВ ДО ДІЙ

за два—три місяці охопити нашими структурами всі адміністративно-територіальні одиниці держави: області, райони, міста. Зробити це допоможуть і структури, створені через Всеукраїнську громадсько-патріотичну організацію «Український вибір».

Голова партії Георгій ШОКІН передбачає, що кількість членів політичного об'єднання може сягнути ста тисяч. Як ви вважаєте, скільки часу потрібно для цього?

— За рік, звичайно, цьо-

го буде важко досягти. Проте, на мою думку, інтенсивно працюючи, за два—три роки це можна зробити. Враховуючи наші можливості та актуальність програми, партія за кілька місяців може мати не менше 50 тисяч членів. Наприкінці квітня ми плануємо провести засідання національної ради партії уже за підсумками створення і реєстрації територіальних обласних структур і щодо планів подальшої розбудови об'єднання.

(Початок на 1-й стор.)

Про перспективи ж партійного будівництва ми попросили розповісти заступника голови партії Миколу Дробнохода.

— Нині ми налаштовані на активну розбудову територіальних і місцевих наших організацій. — говорить Микола Іванович. — Плануємо

✓ Вітання

Президенту МАУП
Голові Української Консервативної партії
Георгію ШОКІНУ

Закарпатська обласна організація ВГПО «Український вибір» вітає Вас з рестрацією Міністерством юстиції Української Консервативної партії. Зичимо успіхів і Господнього благословення!

Віктор БЕДЬ, голова ЗОО ВГПО «Український вибір»
Денис КІШКІН, голова секретаріату

З останньої пошти

ДУХ ПРЕДКІВ ВІДРОДИТЬ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДУХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Узятися за перо змушує поклик, відповідальність і тривога за майбутнє України. Вселяє надію й оптимізм віра в те, що Україна обов'язково стане справжньою національною державою, а не декларативною, якою є нині.

Я передплатила кілька газет, однак, вважаю, «Персонал Плюс» має найбільший ККД (коефіцієнт корисної дії). Увесь матеріал видання цікавий, об'єктивний і актуальний. І, що дуже важливо, позбавляє недоторканності слуг наших народних і посадових осіб.

Президент України Віктор Ющенко обіцяє реприватизацію, бо піклується про інвесторів. Можливо, я чогось не розумію, але мене дуже дивує, що інвесторів не лякає незаконна приватизація, а законна чомусь викликає переполох. Оскільки влада, за Конституцією, належить народові, то чи не варто було б порадитися з цього питання з народом, адже обікрадено дуже великий відсоток населення, в основному титульну націю — українську. На мою думку, не до лиця Президенту користуватися послугами немцових. Звідки у них така впевненість, що зміна власників підприємств не призведе до збагачення громадян України? А я в цьому не впевнена. Адже підприємства приватизовано зазвичай представниками некорінного етносу (а то і взагалі громадянами інших держав) за безцінь, та й акціонерні товариства, підприємства не менш ефективні і дають змогу персоналу брати участь не лише у виробництві, а й у розподілі прибутків.

Дивним видається і відокремлення бізнесу від влади. Спочатку у владні крісла саджають бізнесменів, які через місяць мають залишитися без бізнесу... або посад. Як залишаються без посад, усім добре відомо, а ось як без бізнесу, то це вже — українське ноу-хау. А вже через три місяці нові чиновники звітуватимуть про свої досягнення! Дивними є і метаморфози АП. Замість ліквідації держадміністрацій усіх рівнів (адже це антиконституційні структури) навколо них відбуваються дивні речі. Неюридичний статус народних комітетів, самодіяльні принципи їх створення як і прийняття якихось віртуальних рішень розділили навіть учасників Помаранчевої революції. Таке враження, що разом з кадровими призначеннями якась нечиста сила трясє Україну. На жаль, те, що відбувається в Харківській області і нашому найбагатшому за природними ресурсами і найбільшому за рівнем життя Краснокутському районі, — не виняток. На думку К.Барилки (довіреної особи В.Ющенка) національного питання взагалі не повинно бути. «Якщо ми займемося національним питанням, вони (враги) нас сядять. Америка многонаціональна

і все нормально».

Довелося запитати, чи пам'ятає він, що сталося з індіанцями, корінним населенням Америки, і чи є хоч один українець у несуті Ізраїлю. Супутниця К.Барилка обурено-здивовано запитала: «Як, ви не знаєте, хто такої Аваков? Да ви знаєте, чим он ризикував, какиє деньги вложив?» Мільйони віддали своє життя за Україну і що тепер? Напевне, цій пані недоступні речі з іншої, духовної, сфери життя. Вона, мабуть, навіть не підрозуміє, що мільйони українців віддали б грошей не менше, аби їх мали, що українці працюють на своїй землі, мов раби, аби тільки вижити.

Широ вітаю створення Української Консервативної партії. Не можна допустити, щоб плодами революції знову скористалися негідники.

Не можу сприйняти визначення «здоровий націоналізм». На мою думку, націоналізм не може бути ні здоровим, ні нездоровим, ні будь-яким іншим. Любов до своєї нації і ненависть до інших — це фашизм, який також не може бути якимось, а лише чимось. Усі інші комбінації слів «любов», «повага», «ненависть» зі сфери психічної патології. Також не згодна, що світоглядно-концептуальною владою для сучасної України може бути тільки християнська доктрина, побудована на світлі Нагорній Проповіді Ісуса Христа.

Я не проти християнства. Однак я за те, щоб воно було в народі — його творця і тих, хто прагне до нього, бо не має свого духовного коріння. Нам же, нащадкам трипільців, аріїв, скитів, русичів, духовні корені яких сягають не на одне століття глибше християнства, не годиться опиратися на чужинську релігію і духовність. Невже дохристиянські цінності й народна мораль були гіршими за християнські? Глибоко переконана, що Україна як держава відродиться лише тоді, коли українці нап'ються цілою джерельною водою, настояною на духовних коренях своїх предків. На жаль, рідна українська національна віра відродилася далеко від України. Вона ніколи не помре. Відкрийте правду українцям — і дух предків стане каталізатором відродження національного духу.

Кілька днів тому по телебаченню жінка — медичне світло — дала громадянам України таку пораду: щоб бути здоровими, спілкуйтеся з природою — вітром, водою, деревом... Чи не на таких законах трималося здоров'я наших предків-язичників?

Не будемо рабами провідисів. Лише тоді Україна стане самодостатньою у повному розумінні цього слова.

3 повагою і найкращими побажаннями
Любов КРАВЧЕНКО
Харківська область

* Рекомендую (члени УКП):

1. _____ (прізвище, ім'я, по батькові) _____ (особистий підпис)

2. _____ (прізвище, ім'я, по батькові) _____ (особистий підпис)

** Прийнято у члени Української Консервативної партії _____ (зборами, радою)

_____ (назва первинної, місцевої чи обласної організації) _____ партійної організації

«__» _____ 200__ року, протокол № _____

Голова _____ (назва первинної, місцевої чи обласної організації)

Української Консервативної партії _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

* Заповнюється членами Української Консервативної партії, які дають рекомендацію кандидату до вступу у партію

** Заповнюється головою партійної організації, що здійснила прийом

Конференція

ПРАВОСЛАВНІ ДУХОВНІ ЦІННОСТІ — НОВА ЕПОХА СУЧАСНОГО ЛЮДСТВА

Президент МАУП і МКА Георгій Щокін вітає гостей з відкриттям Конференції

Минулого тижня у Міжрегіональній Академії управління персоналом відбулася Міжнародна науково-практична конференція «Роль православних

ци духовенства, професори і студенти. Зокрема, професор, директор Інституту культурологічних і етнополітичних досліджень імені Іларіона МАУП Василя Яременко, доктор педагогічних наук, професор, директор Центру риторики «Златоуст» Галина Сагац, доктор технічних наук, директор Книжкової палати України Микола Сенченко, ігумена, настоятелька Одеського Архангело-Михайлівського монастиря Серафима та інші.

За традицією конференція розпочалася молебнем біля каплиці Святого Георгія Побідоносця. Молебень відправив завідувач кафедри теології МАУП, кандидат богослов'я, протоієрей Діонісій Мартишин. Вітаючи гостей і учасників конференції, заслужений працівник освіти України, президент МАУП і МКА Георгій Щокін зазначив: «Ми вступаємо у нову епоху життя, в якій домінуватимуть духовні цінності, тобто епоха політики, економіки, фінансів залишається у минулому. У новій епосі головним буде розвиток духу й душі людини. І МАУП, знаючи про закономірності розвитку світу, приділяє значну увагу саме духовному вихованню молоді. З кожного року ми бачимо, як змінюються студенти, як вони тягнуться до світла, любові, справедливості. А ми всі, своєю чергою, знаємо, що Бог є любов, Бог є світло, і немає у ньому темряви».

З вітальним словом до учасників конференції звернувся головуючий — ректор МАУП Микола Головатий:

«Формування духовних цінностей у сучасної особистості, у громадянина України принципова і важлива суспільна проблема. У сучасному глобалізованому світі, серед засилля чужих цінностей, норм і правил життя, формування в українства духовних, православних цінностей має принципово важливе значення. Звісно, Міжрегіональна Академія управління персоналом не могла стояти осторонь цього питання, тому й тема сьогоднішньої конференції відповідає. Ми запросили до участі в цій розмові людей, які працюють у галузі історії, філософії, культури, культурології, беруть участь у формуванні культурних цінностей українства. До конференції ми видали дуже багато літератури, зокрема навчальний посібник «Православні духовні цінності і їх формування у молоді», матеріали минулої конференції з православних духовних цінностей, надзвичайно багато літератури про митрополита Іларіона, Ярослава Мудрого».

Далі було вручено дипломи переможцям Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт на тему «Православні духовні цінності — крок у майбутнє». Цього року МАУП вдруге проводила конкурс серед студентської молоді, присвячений православним духовним цінностям. У конкурсі взяли участь 93 студенти з 46 вищих навчальних закладів, що свідчить про актуальність проблеми пошуку духовно-ціннісних орієнтирів у сучасному світі. До складу конкурсної комісії увійшли провідні науково-педагогічні працівники МАУП та інших навчальних закладів. Диплом I ступеня отримав Богдан Славич (Національна академія внутрішніх справ України) за роботу «Історія Свято-Троїцького жіночого монастиря міста Немирова», диплом II ступеня отримала Ірина Мручок («Чортківський інститут підприємництва та бізнесу ТАНГ») за роботу «Християнська мораль — надійна основа морального виховання неповнолітніх засуджених» і диплом III ступеня отримала студентка МАУП Олена Нестеренко за роботу «Сім'я як православна цінність у сучасному світі». Ректор МАУП Микола Головатий зазначив, що кількість учасників щороку збільшується, а це свідчить про духовне відродження молоді. Цікавим і корисним був виступ Діонісія Мартишина,

в якому він звернув увагу на духовне виховання студентства.

«Нові часи вимагають нових знань, нових фахівців, нових форм і методів навчання. Тому нині для забезпечення нормального, повноцінного людського життя як ніколи потрібне відновлення втраченого зв'язку наукового знання з релігійними та моральними цінностями, з тим, що являє своїм літургійним досвідом Православна церква: єднання богослов'я й етики в реальному житті людини», — зауважив протоієрей Діонісій. Він переконаний, що сучасний студент повинен знати основи своєї православної віри для формування цілісного світогляду і самого ставлення до життя, що, безумовно, в майбутньому принесе свої плоди, сприятиме формуванню свідомої патріотичної позиції. І, завершуючи виступ, додав: «Викладаючи теологічні дисципліни або провадячи діалог з молоддю, церква повинна донести, що не люди в церкві звершують таїнство преображення людського ества, а Сам Господь своєю любов'ю і благодаттю. Духовна радість зустрічі з Богом повинна сповновати серце і розум людини, витісняючи моралізаторство. Що більше, людина не сприймає християнської проповіді без реального наповнення життя благодаттю і теплотою Духу Святого».

«Духовна поезія Варлаама Русинського, Івана Максимовича і десятків інших класиків майже невідома нинішній молоді. Наша культура до середини ХІ століття творилася як культура багатоконфесійна. Ще до радянських часів було допущено велику помилку, коли ми до національної скарбниці відбирали лише те, що творили православними, забуваючи про представників інших релігій. І це тоді, коли українську культуру, зокрема літературу, українські римо-католики творили польською і латинською мовами, українські греко-католики — переважно національною мовою, а православні українці — народною, грецькою та російською мовами.

Саме тому кілька поколінь українців не були справді духовною нацією. Нині ми повинні робити все, щоб відкривати молодому поколінню очі на нашу історію, культуру й духовні цінності. Адже Україна існуватиме доти, доки на цій землі зостанеться хоча б один українець, який ладен померти за неї», — зазначив Василь Яременко у своїй доповіді «Образ духовної людини у творчій досеклярній літературі».

«У святі дні Великого посту питання духовності набувають особливо гострого змісту. Тож і конференції у Міжрегіональній Академії управління персоналом також присвячені питанням духовності. Це і війни, і Голодомор, і інші біди. Це ті проблеми, які ми повинні вирішувати усі разом, соборно. І молоді, і середнє покоління, і ветерани праці й війни, і всі ті, хто називає себе громадянами, повинні робити все для того, щоб духовні цінності набували в Україні першорядного значення», — зауважила ігумена Серафима, розповідаючи про актуалізацію духовних цінностей православ'я у період суспільно-політичних трансформацій.

На цій конференції за вагомий особистий внесок у розвиток богословської науки, багатогранну просвітницьку діяльність, а також служіння високим християнським ідеалам ігумені Серафимі було нагороджено золотою медаллю Міжнародної Кадрової Академії «За досягнення в науці».

Важливої теми у своєму виступі торкнувся і професор Микола Сенченко. Розповідаючи про глобальну культурну революцію, директор Книжкової палати сказав: «Нині глобалізація має дві тенденції: набрання відносин купівлі-продажу всеохоплюючих, глобальних мас-

тавів і дистанціювання місцевих еліт від власного народу, підпорядкування їх глобальній владі. Західній демонічній цивілізації вдруге впродовж ХХ століття вдалося нав'язати українському суспільству матеріалістичний світогляд з різними ідеологіями: 1917 року — з ідеологією комунізму, 1991 року — з ідео-

Василь Яременко: «Ми повинні відкривати молодому поколінню очі на культуру, історію та духовні цінності»

логією юдолібералізму. У ХХ столітті культура замінила частину функцій православної Церкви. Нині Церква з її структурою православних духовних цінностей протистоїть глобальному натиску демонічної юдофарисейської цивілізації з її товарними цінностями. Отож завдання американських культурної й антропологічної революції виховати як панівну «економічну людину», яка все в житті, зокрема, і культура, оцінює доларами, слід вважати авантюризмом. А щоб створити культурну інверсію чи здійснити детоксикацію культури, людству необхідна велика духовна й політична влада».

Гості конференції з багатьох куточків України і світу відзначили важливість наукового зібрання і подякували керівництву Академії за її важливий внесок у виховання високодуховної молоді.

За матеріалами конференції заплановано видати збірку.

Юлія ЛИТВИНЕНКО, знімки Андрія ТЕРЕБОВА

Ігумена Серафима

духовних цінностей у формуванні національної свідомості та громадянської позиції сучасної молоді». Наукове зібрання, яке відбувається в Академії вже втретє, було організоване Міжнародною Кадровою Академією, Київською духовною Академією, Цен-

тралом пам'яткознавства УТОПІК та НАНУ, конфедерацією недержавних вищих закладів освіти.

МАУП приділяє значну увагу вихованню нинішніх і майбутніх поколінь на основі високої моральності, поглибленні солідарності слов'янських і всіх православних народів у справі відродження і розповсюдження вічних християнських цінностей. У науковому форумі взяли участь науковці, громадські діячі, представни-

Микола Сенченко: «Людству необхідна велика духовна й політична влада»

ну увагу саме духовному вихованню молоді. З кожного року ми бачимо, як змінюються студенти, як вони тягнуться до світла, любові, справедливості. А ми всі, своєю чергою, знаємо, що Бог є любов, Бог є світло, і немає у ньому темряви».

З вітальним словом до учасників конференції звернувся головуючий — ректор МАУП Микола Головатий:

«Формування духовних цінностей у сучасної осо-

Протоієрей Діонісій освячує роботу Конференції

3 перших уст

Віктор Ющенко:

«ПРОГРАМУ МОГО ЛІКУВАННЯ СФОРМУЛЮВАЛИ ЛИШЕ ДВА МІСЯЦІ ТОМУ»

Віктор Ющенко стверджує, що зараз почуватися здоровим. Витримує президентське навантаження — здійснив «західне турне», провів переговори з російським лідером Володимиром Путіним, накреслив нову схему енергоринку України, зустрівся з іноземними олігархами і домогся «розкриття «справи Гонгадзе». Він каже, що це лише початок його реформ.

— Спідча комісія Верховної Ради та австрійські лікарі продовжують вивчати обставини вашого отруєння. Сподівається дізнатися щось нове?

— Я здорова людина. Місяців два тому ми вийшли на програму лікування, знайшли способи утилізації отрути. Раз в 3-4 тижні я проходив курси обстеження, щоб фіксувати кількість отрути, виведену з організму. Нині динаміка краща за очікувану медиками, реальність виявилася значно оптимістичнішою за прогнози 3-4-х місячної давності. Почуваюся нормально. Лише згадую відчуття, які у мене були у вересні. Мій стан тоді і зараз — непорівнянний. Перейшов до занять спортом, займаюся плаванням. Три тижні не бачу лікаря і починаю забувати, що таке хвороба. Спочатку, в перші тижні після отруєння, важко було ідентифікувати отруту, визначити її походження, виводити програму лікування. Раніше європейська та американська практики не знали отруєння діоксидом через продукти харчування, особливо в такій кількості, якою мене пригодували. Був колосальний дефіцит знань, особливо на першій фазі формування діагнозу. Я звертався до будь-якої людини, яка казала, що щось тямить у цьому питанні. Були задіяні не два і не три медичних центри. Кожен вніс якусь частинку.

— Найрезонансним кроком нової влади стала декларація про деприватизацію вели-

ких підприємств. Коли з'явиться список націоналізованого, скільки об'єктів у ньому буде — 30, 300 чи 3 тисячі, про які говорила Юлія Тимошенко?

— Я наголошую: жодної націоналізації об'єктів в Україні не буде, як і реприватизації. Свідчення тому — бюджет, у якому не закладено жодної копійки на проведення політики реприватизації. Нічого ні в кого не забираємо. Буде обмежений список кількох десятків структур, які допустили порушення на конкурс, тож повинні пройти його повторно. До участі в ньому, найімовірніше, допустять і перших покупців. Ми сформуємо ринкову вартість об'єкта і запропонуємо її заплатити.

— Ви гарантуєте інвесторам безпеку їхнього бізнесу?

— Інвестори з 2005 року можуть говорити про відкриті стосунки з українською владою. Ми готові взяти на себе відповідальність і захистити капітал, майно і діяльність суб'єктів господарювання в Україні. Ми створюємо при Президентів Ряду інвесторів. Це громадська організація зі своїм секретаріатом. Вона зможе оперативно спілкуватися з владою з усіх питань, які стосуються бізнесу.

Зобов'язання, які взяли на себе інвестори, не повинні переглядатися. Це питання краще розглядати на рівні двосторонніх переговорів уряду та суб'єктів господарювання. Я хочу зняти проблеми у діяльності інвесторів в Украї-

раїні, і розпочати наші стосунки з чистої сторінки.

— На ставленні інвесторів може позначитися низка самогубств українських політиків, які трапилися під час і після

президентських виборів. Зокрема, загибель колишнього голови МВС Юрія Кравченка. Вона, на вашу думку, пов'язана зі «справою Гонгадзе»?

— Кравченко у своїй записці розповів, що було причиною смерті. Що я можу додати? Думаю, він мав рацію. Я знав Кравченка, він був міністром мого уряду. Під час мого прем'єрства він не приєднався до банди тих, хто сидів поруч з президентом, він відстоював державні інтереси. Я йому був вдячний за це — і коли він був міністром, і коли став головою об'єднання. Мені, прем'єру, було дуже важко, коли силовики, які зобов'язані відстоювати державні позиції, цього не робили. І в вдячний Кравченку за те, що він, можливо, з особистих інтересів підтримав мене.

Що ж до «справи Гонгадзе», то тут немає жодних сумнівів, що в ній заді-

яні високі посадовці МВС. Зрозуміло одне: у питанні «Хто бив Гонгадзе?» можна ставити крапку. Люди, яких підозрюють і яким Генпрокуратура висунула обвинувачення, зізналися у скоєному. Я зняв з своєї душі великий тягар. Я вимагатиму від прокуратури особливої тактичності у розслідуванні цієї справи. Та я знаю, скільки сьогодні охочих повернути справу в інший бік, покласти її під суцню. Тоді ми отримаємо те, що мали три місяці тому — порожню папку «справи Гонгадзе». Я цього не хочу.

— До Києва збираться опальний російський олігарх Борис Березовський. Ви не побоюєтесь, що його поява сплутає Українці зовнішньополітичні карти? Березовського, політичного біженця, не можна ні пустити до України, ні видати Росії.

— Історія з Березовським стала «Сагою про Форсайтів». Не потрібно плутати з ним державну політику. Україна не стане місцем з'ясування стосунків різних суб'єктів. Я цього не хочу, я повинен відстоювати двосторонні відносини.

— Зустріть українського президента називали важкою, але перспективною. Ви до неї готувалися за особливою схемою?

— Ми домовилися з Путіним викремити із загального блоку проблем десяток, сформувавши «дорожню карту» відносин на 2005 рік. Я говорив про це з багатьма російськими

міністрами. Ми вирішили обговорити кілька принципів і достойних поваги президентів питань і домогтися їх реалізації до грудня. А саме: тема СЕП, делімітація і демаркація кордонів, питання Керченської протоки, режим перетину кордону, спрощення процедури отримання громадянства. За низкою цих питань є проекти міждержавних угод. Для нас важливим є газовий консорціум, особливо коли Україна отримала двомільярдний кредит на розвиток газової артерії. Ми співпрацюватимемо у сфері високих технологій. За десять років вдалося втілити в життя близько 40 проектів за сімома пріоритетами, і ми хочемо мати таку саму програму на наступне десятиліття.

Окремим моментом стане угода про реадмісію. У нас щороку реєструється близько 9 тисяч випадків нелегального перетину кордону, нелегали стають проблемою України. Це важливе для нас питання, від якого залежить отримання лояльного візового режиму з Євросоюзом.

— Ви разом з президентом Грузії Михайлом Саакашвілі взяли за відродження ГУУАМ — об'єднання Грузії, України, Узбекистану, Вірменії та Молдови. Ви передбачаєте, що Грузія стане для України стратегічним партнером замість Росії, а ГУУАМ замінить ЄС?

— ГУУАМ — не альтернатива іншим ініціативам. Україна повинна домовитися і з Сходом, і з Заходом. Кожне регіональне формування допомагає нам регулювати локальні питання. Вочевидь, у нас є спеціальні інтереси в ГУУАМ, починаючи з проблеми Придністров'я. Ніхто поодиноки не зможе

регулювати цей конфлікт. Ми працюємо і з ОБСЄ, і з ЄС, підключаємо до цього питання і ГУУАМ — хочемо, аби наша роль у регіональній політиці була значнішою.

— Колишнє українське керівництво говорило про розвиток газового консорціуму, але не просунулося у цьому питанні. Ви вітаєте створення цієї структури?

— У мене на столі лежать карти і схеми, які повинні дати відповідь на питання про долю української енергетичної політики, зокрема й про консорціум. Ми хочемо використати наші унікальні транзитні можливості. Підтримуватимемо будь-які угоди, які закріплюють стратегічні функції України як країни, що забезпечує доставку газу з Росії до Європи.

Ми запропонували повернутися до ідеї тристороннього консорціуму. Розповіли про це на переговорах з РФ і Німеччиною. Це вічний проект. Він враховує інтереси постачальників, споживачів і транзитера. Будь-яка інша концепція мінімізує значення проекту.

— Раніше тему газового консорціуму розглядали зі створенням СЕП. Ваше ставлення до цієї організації?

— Значну частину угод з СЕП я і моя команда не бачили, їх вивчали люди Януковича і Кучми. Зараз ми формуємо групу, яка аналізуватиме ці документи. Ми виходитимемо з чотирьох принципів. Перший: Росія — спеціальний стратегічний партнер України. З нею пов'язана значна частина наших економічних, політичних, військово-технічних інтересів. Другий: якщо принципи, закладені у двосторонніх угодах, симпатичні комусь третьому, четвертому і так далі, ми вітаємо таке розширення відносин. Третій: все, що закладається в багаті та двосторонні угоди, має відповідати інтересам України. Я не підписую жодного документа, де не прослідковують інтереси моєї нації. Четвертий: СЕП не повинен блокувати наш рух до Євросоюзу. Важливо не передавати кути меду, і не зроби́ти наші переговори на Заході дисконформними.

www.tema.in.ua

Репліка

КОРАБЕЛЬ, БУШЛАТ — РОСІЯ...

На географічний креатив хворіють не тільки російські політики на кшталт Юрія Лужкова. Сусідські військовики також часто плутають у «часі і просторі». Останній напад «хвороби» стався наприкінці минулого тижня, коли Чорноморський флот РФ, вочевидь, сприйняв Крим за «іконно руську територію» і здійснив спробу висадки морського десанту біля українського міста Феодосії, навіть не попередивши українську сторону про «зарницю». Оскільки між «стратегічними партнерами» і так були напружені стосунки, тож іскра спалахнула вміть. Першим рішуче й неоднозначно оцінив цей «братерський вчинок» голова Служби безпеки України Олександр Турчинов: «Вони нахабнітимуть настільки, наскільки ми їм дозволимо» — і запропо-

нував «дозволити» ЧФ попрацювати з українським берегом.

Міністр закордонних справ Борис Тарасюк вважає, що спроба висадки російського морського десанту біля Феодосії «могла бути перевіркою реакції нової української влади на такі дії». І реакція не заборилася. Президент Віктор Ющенко, запевнивши, що інцидент вичерпано, оскільки російська сторона вибачилася (той, хто слухав ці вибачення, міг сповна оцінити міру недоугої допеленості представника ЧФ РФ), одночасно оприлюднив заяву. Її зміст став минулої суботи сенсацією №1, щоправда, не в ефірі Першого Національного, який, схоже, саме цього дня мав проблеми зі слухом і зором.

— Україна перегляне умови базування ЧФ у Кри-

му, — заявив наш Президент журналістам після зустрічі тет-а-тет з грузинським колегою М.Саакашвілі. І пояснив: там є багато проблем, потрібно провести невелику інвентаризацію прав ЧФ і їх відповідності укладеній вісім років тому угоді.

Віктор Ющенко натякнув, що переговори з цього приводу вже проводяться, від чого, зрозуміло, наші «закляті брати і партнери» не у великому захваті.

Доцільність перебування ЧФ в Україні, якщо вірити заяві, перевірятимуть уже найближчим часом (нагадаю: згідно з укладеною угодою, Севастополь має бути «городом руських моряків» до 2017 року). Скептики звзгалі стверджували, що назавжди.

Тепер «назавжди» їм не світить, хоча не всі в Ук-

раїні схвалюють «поспішний крок» Президента. Голова парламентського профільного комітету комуніст Георгій Крючков вважає: є угода — треба її дотримуватися. Якщо переглядати — то в законному порядку, з наданням чітких аргументів.

Очевидно, нахабство під Феодосією для нього не дуже переконливий доказ порушення угоди. До речі, Україна не вперше має справу із «законністю» з боку Росії: згадаймо участь трьох морської піхоти із Севастополя у чеченській кампанії, спроба в односторонньому порядку замінити СУ-17 на СУ-24, які можна «начиняти» ядерними боеголовками, та інші самовільні дії «квартирантів» на чужій території...

Сумнівається у достроковому виведенні ЧФ з України і директор Цент-

ру дослідження армії В.Бадрак. В інтерв'ю «5 каналу» він заявив, що перегляд термінів ризикуваний для України з огляду на її енергетичну залежність від Росії. Крім того, сусідня країна має величезний вплив на регіон базування ЧФ. Не тільки моральний, а й матеріальний. Різкий вихід, стверджує пан Бадрак, зруйнує 25 тисяч робочих місць у Севастополі, а цього там не подарують.

Можливо, знавець армійських проблем і має рацію. Однак очевидно і те, що навіть тисячі робочих місць не можуть перешистити самостійній політиці незалежної держави. Тим паче такої, що претендує на членство в НАТО. З вантажем на плечах — військовими базами країни-агресорки ті шлях до Альянсу буде не просто важким, а нездоланним...

Коментуючи заяву Президента, народний депутат Юрій Кармазін наголошує на економічному чиннику: перебування ЧФ у Криму

завдає нам величезних збитків, оскільки оренда коштує «братам» жалюгідні копійки порівняно зі справжніми цінами на «вінай» території. Це також правда. Однак ще більше ми втрачаємо в політичному плані. І не тільки з огляду на натівські перспективи...

Коли цей матеріал готувався до друку, реакцію Володимира Путіна на заяву Віктора Ющенка ще не було оприлюднено. Утім, «великий друг» Українці московський політик К.Затулін уже встиг попередити, що аудит прав ЧФ «значно погіршить відносини Києва і Москви». Можливо, у блокам'яній навіть задумуються над десантами не тільки під Феодосією? А нам, як писав класик, «своє робити». Вчіливо, але переконливих попередити знахабних «орендарів» з морськими кортиками: за десантом ностальгія? Корабель, бушлат — Росія.

Людмила КОХАНЕЦЬ

ПЕРСОНАЛ
№14

Наш передплатний індекс — 06896

«ВІЧНИЙ ДВИГУН» ВАДИМА РАБИНОВИЧА

Якщо 1923 року, в Харкові, коли той був столицею Радянської України, Павло Тичина розгублено вигукнув: «Харків, Харків, де тебе обличчя?» Минули роки, місто втратило статус столиці, зате стало «колицкою» нині дощової відомої людини. Тож поговоримо про немовля, точніше, про рік його народження.

Рівно через тридцять років по тому, як Тичина ошелешено вигукнув цю фразу і написав вірша про Харків, в одній із іудейських сімей міста народився дуже метушливий і завбачливий хлопчик.

У чвертьстолітньому віці він про себе заявив уже о-т-о-о... Працюючи майстром Богодухівської дільниці РБУ, поцілув «Волгу» ГАЗ-24. Через майже півтора року було порушено карну справу за № 659377 за фактом розкрадання державного майна в особливо великих розмірах, а самого «Богодухівського майстра» взято під варту.

Трохи раніше, влітку 1978 року, наш тоді ще невідомий герой крутив-вертів РБУшними фондами, мов циган сонцем. І докрутився — в колгоспі

імені Леніна Богодухівського району. Вплив на кругленьку суму. Уже в перший тиждень у СІЗО він збангув, що потрібно за щось ухилитися, бо іншаке гапlick: 10–15 років тюрми, а то й «вшика» за розкрадання в особливо великих розмірах соціалізму.

Тоді на ім'я прокурора Харківської області від його матері надійшла заява про те, що її син переніс у юності вірусне захворювання і через те останнім часом поводитьсь дивно. Або носиться з якоюсь ідеєю фікс, або впадає в апатію. А експерти 15-ї психіатричної лікарні Харкова, куди підслідного відправили на обстеження, були іншої думки: страждає на психічне захворювання у формі шизофренії; злочин, що йому інкримінують, скоїв у стані неосудності, отже, під кримінальну відповідальність не підлягає.

Слідство з цим висновком не погодилося і призначило повторну експертизу в Київській психоневрологічній лікарні імені Павлова. Восени 1980 року у столичних експертів був готовий вердикт: параноїдальна шизофренія, через

що хворий і плутов державно кишено з власною. Позаак плутов не лише для себе, а й для потрібних йому людей, підлягає виправці не на нари, а на лікарняне ліжко у психіатричного типу.

Та колеги з кримінальних справ Харківського облсуду 17 листопада 1980 року направили нашого підслідного на експертизу до Москви — в інститут імені Сербського. Лише через два роки московські «фройдисти» дійшли висновку: осудний — отже, підсудний. У серпні 1983 року Харківський облсуд направили кримінальну справу до слідчого управління обласного УВС для поновлення слідства. І лише 10 лютого 1984 року суд під головуванням нинішнього голови Харківського обласного суду Василя Бринцева виніс рішення: наш герой грає вар'ята, тобто симулює, і засудив його до 14 років позбавлення волі з конфіскацією майна, заборонив йому впродовж п'яти років піля відбуття покарання обіймати посади, що мають доступ до матеріальних цінностей.

У цьому процесі брала участь і запрошена з інституту імені Сербського експерт-психіатр. Вона й помітила, спостерігаючи за підсудним, що він приніс на засідання паку зошитів, змережаних складними формулами і цифрами. Симулюючи «шизик», він натхненно запевняв суд, що винайшов вічний двигун. Через той «невгамовний мотор» і потрапив, за визначенням експерта-психіатра, на нари.

1986 року розпочалася славнозвісна «перестройка», і нашого поки що невідомого героя потрібні йому, а він їм люди допомогли звільнитися з бучегарні... Союз спочив у Бозі. 10 лютого 1992 року тридцятидів'ятирічний громадянин України Вадим Рабинович (а саме йшлося про нього вище) вніс на депозит Харківського облсуду чверть мільйона рублів, повністю розраховившись з державою за завдану їй шкоду. А ті десятки тисяч, що вкрав у державі та «настриг» на своїх співгромадян наприкінці 1970-х, Вадим Зіновійович своєчасно перевів у золоту й валюту. Загальна сума становила

250 000. Куди інвестувати їх, В. Рабинович чудово знав.

У серпні 1996 року В. Рабинович прибуває до Києва, а 20 грудня — Євген Кушнарів, його однокласник (сиділи за однією партією), очолює Адміністрацію Президента Кучми. І заходився разом у столиці засновувати: Кушнарів — Народно-демократичну партію, Рабинович — Всеукраїнський єврейський конгрес... І про них заговорили по всьому світу. А сам Кушнарів договорився до того, що недавно хотів створити ще й ПІСУАР, аби відколоти від України Південь і Схід. А що на те наш герой, точніше, герой нашого часу В. Рабинович...

Та про його шахермахири нині знає будь-який школяр. І що він злодій, і провідний, і таке інше. Про що і я довідався з нової книжки Едуарда Ходоса «Єврейський фашизм, или Хабад — дорога в ад» (Харків, 2005). Едуард Давидович у виданні багато наводить інформації про Рабиновича а також про тих, хто знається з героем...

Однак це ще не все.

Е. Ходос наводить цікаві дані про те, як В. Рабинович клопочеться перед ізраїльським урядом про надання всім євреям, які проживають за межами «історичної батьківщини», подвійного громадянства. Тут Едуард Давидович не витримав, цитує: «...Вадим Зіновійович Рабинович, ця вражина «з подвійним внутрішнім громадянством», формує всередині України «п'яту колону», аби, прикриваючи українським паспортом, благополучно займатися тут комерційною діяльністю, а її плоди споживала б «історична батьківщина», заховаючи законних євреїв ізраїльським паспортом».

Агов, Вікторе Андрійовичу! Думайте, Президенте, передусім про нас, українців, які вас обрали на найвищу посаду в країні. Ага, трохи не забув про Харків. Тепер уже з обличчям. У центрі бовванів скульптура «Скрипаль на даху», що здалеку нагадує Мефістофеля. Це заслуга одного з підручників В. Рабиновича — О. Фельдмана. Нарешті Харків набув обличчя, а Україна — тінь Мефістофеля.

Ярослав ОРОС

Подасмо уривок з книжки Е. Ходоса
«Єврейський фашизм, или Хабад — дорога в ад»

ЄВРЕЙСЬКИЙ ФАШИЗМ

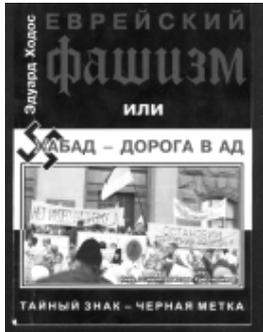
являє собою кліпу ідеї ідопоклонництва, кліпу вбивства і кліпу перелюбу.

Іноді в дії цих шкідливих кліпот включаються і єврейські душі, і тоді вони починають творити зло. Проте Шнейур-Залман вважає, що між єврейським і неєврейським злом є значна різниця. «Єврей за природою своєю не може бажати забороненого», — стверджує хабадський рабин, тобто єврей не може бажати ідопоклонства, вбивства, грабунку тощо. Хоча, буває, він зловживає дозволенним (пийти, переїдати тощо). Той же владтований так, що постійно жадають забороненого. Якщо єврей порушує Тору, він робить це з вини гойа, через яких діє ситра ахара, але не сам собою. Таким чином, усе, що робить єврей, — добро; все, що робить гой, — зло. Адже вчинки єврея завжди продиктовані добрими намірами, а вчинки гоя — злими! Саме це рабини Хабаду і проповідують у синагогах.

Однак описаний вище стан світу, за «Таньєю», триватиме не вічно. «Ситра ахара — огидна для Всевишнього, ненависна йому» (с. 127). Тобто Бог ненавидить народи світу, як і всіх нечистих тварин, підтримуваних кліпами. У майбутньому, коли прийде Мошиах (Месія), «всі кліпоти будуть знищені перед Всевишнім, неначе їх і не було, як сказано «Всі народи, як ніщо перед Ним...» (гл. 19, с. 117).

Історичний процес після приходу Мошиаха, якого харбарники бачать неодмінно хабадником і нащадком царя Давида, за «Таньєю», виглядає таким чином. Бог знищить три кліпи, а відповідно і всіх нечистих тварин і всі народи світу. Потім перетворяться кліпоти гоя, що є для євреїв і чистих тварин джерелом життя, і заб-

лудлі євреї повертаються до ортодоксального юдаїзму. Земля, хоч як дивно, не вважається Шнейуром-Залманом нечистою, а отже, вона за-

лишається або ж перетворюється на ефірне тіло. Гідросфера, атмосфера, підтримувані, за логікою «Таньї», кліпоти, також мають бути знищені. Мільйони єврейських душ-іскр об'єднуються в первозданні 600 тисяч. Таким чином, 600 тисяч єврейських душ, які ширяться над пустою (або ефіром) Землі, — ось апофеоз історії за «Таньєю»!

Вникає запитання: що це, якщо не расизм?! Расизм має три основні риси:

1. Теорія переваги однієї раси над іншою.
2. Теорія незмінності духовних і інтелектуальних якостей «вищих» і «нижчих» рас у часі.
3. Прагнення до геноциду «неповноцінних» рас, і їх повне знищення, ізоляції або самозізоляції від них.

Усе це є у праці рабина Шнейура-Залмана «Танья».

Заклик рабина Шнейура-Залмана не займатися «неєврейськими премудростями» на практиці означає са-

моізоляцію від неєврейського оточення. А прогноз про остаточну загибель народів світу здатний спровокувати окремих євреїв на акти, що прискорожують цей процес (генцид).

Таким чином, за 140 років до заснування НСДАП у Німеччині, на слов'янській землі в середовищі нечисленної єврейської секти існувала добре розроблена концепція расизму.

Можна, звичайно, не заважати наведену вище «релігійну» працю, якби не одна важлива обставина: книга «Танья» — головний предмет у навчаних підлітків, нарівні з Торою і Талмудом. Таким чином, у неформовану дитячу свідомість забираються ідеї людинонависництва, ксенофобії, расової переваги.

Такі теорії можна почути на лекціях рабинів Хабаду в синагогах. Так формується расистський менталітет, уявлення про євреїв як про вищу — в моральному й інтелектуальному — сенсі расу. Це не піде на користь нікому — ні євреям, ні іншим народам світу. Та передусім євреям, бо народ, який ненавидить інші народи, — нещасний народ. Расисти в єврейському народі — постійна загроза передусім для самих євреїв; вони підживлюють юдофобію. На щастя, не всі там расисти, і задля справедливості варто зазначити, що расизм не є супутником євреїв з дня їхньої появи на світ. Нацизм і расизм можуть виникнути в середовищі будь-якого народу. І євреї, як це засвідчує приклад Хабаду, — не виняток.

Колішними радянськими, а нині російськими євреями, вихованими на ідеалах інтернаціоналізму, на православній вселенській традиції і європейському гуманізмі, такі расистські погляди важко сприймаються. Приїжджі хабадські рабини, добре це розуміючи, не поспішають до кінця розкривати людиноне-

нависницьку концепцію «Таньї». На запитання про те, як євреям ставитися до гоїв, якщо ті мають тільки тваринну душу, один з освічених хабадників, який нині мешкає в Нью-Йорку, у минулому громадянин СРСР, відповів: «Незважаючи на це, ми повинні любити їх, дотримуватися заповіді: «Став до людей так, як хочеш, щоб вони ставили до тебе». Та все ж ми повинні пам'ятати про те, що їм (гоям) не дано так глибоко пізнати Всевишнього і виконувати Його заповіді, як це дано нам».

Якось у приватній розмові один знайомий, що має стосунок до адміністрації Московської хоральної синагоги, сказав: «Гоям категорично заборонено вивчати Талмуд. Прикладом того, що відбувається з гоєм, який спробував вивчати Талмуд, є Альфред Розенберг!» (творить нацистську расову теорію, автор книжки «Міф ХХ століття»).

Міркування про єврейський фашизм, расизм або нацизм викликають реакцію протесту в представників демократичної громадськості. Слова «єврей» і «фашизм» в уяві лібералів не в'яжуться між собою. Точніше, ув'язуються як тандем «кат — жертва». Проте ця реакція — суто емоційна і помилкова. Річ у тому, що у жодній нації немає імунітету від появи в її середовищі нацистських і расистських ідей.

Щоб ні в кого не залишилося сумнівів щодо зв'язку ідей «Таньї» з ідеями німецького нацизму, наведемо кілька прикладів:

«Танья»: «...душі неєвреїв походять від решти, досконало нечистих кліпот, в яких немає жодного добра».

Отто Вайнінгер: «В абсолютного єврея немає душі».

«Танья»: «...єврей за природою своєю не може бажати забороненого...»

Альфред Розенберг:

«Ми вибрані, ми єдині люди. Наш розум випромінює справжній лад духу; розум решти частини людства суто інстинктивний і тваринний».

«Танья»: «... як сказано: «всі народи, як ніщо перед Ним...»; «...всі три нечисті кліпоти будуть знищені цілком, обернені в ніщо».

Отто Вайнінгер: «Єврей в якнайближшій своїй суті — ніщо».

«Танья»: «Гришник, який порушує волю Його (Бога)... абсолютно відокремлений від Вищої Святості... більш, ніж всі нечисті тварини, комахи і гади...»

Генріх Гімmlер: «Він (єврей) так само далекий від нас, як тварина від людини».

Адольф Гітлер: «Він (єврей) не є частиною людства».

Створюється враження, що наведені вище через їхню схожість є словами однієї людини. Якоюсь мірою у них справді один автор: це дух брехні і ненависті, який було одержимі євреї Шнейур-Залман, і німці Отто Вайнінгер, Альфред Розенберг та інші ідеологи антисемітизму. Це реакційна ідея расизму.

«Гоям категорично заборонено вивчати Талмуд. Прикладом того, що відбувається з гоєм, який спробував вивчати Талмуд, є Альфред Розенберг!» (творить нацистську расову теорію, автор книжки «Міф ХХ століття»).

Міркування про єврейський фашизм, расизм або нацизм викликають реакцію протесту в представників демократичної громадськості. Слова «єврей» і «фашизм» в уяві лібералів не в'яжуться між собою. Точніше, ув'язуються як тандем «кат — жертва». Проте ця реакція — суто емоційна і помилкова. Річ у тому, що у жодній нації немає імунітету від появи в її середовищі нацистських і расистських ідей.

Щоб ні в кого не залишилося сумнівів щодо зв'язку ідей «Таньї» з ідеями німецького нацизму, наведемо кілька прикладів:

«Танья»: «...душі неєвреїв походять від решти, досконало нечистих кліпот, в яких немає жодного добра».

Отто Вайнінгер: «В абсолютного єврея немає душі».

«Танья»: «...єврей за природою своєю не може бажати забороненого...»

✓ Погляд

Час тривоги за майбутнє і сподівань на краще від недавніх виборів нового Президента минув. І багато хто з нас нині не відчуває ні гіркого розчарування, ні солодкого задоволення. Думаючи про найближчу перспективу об'єднання громадян, від волі яких залежить пристойне особисте і громадське життя, мимоволі з'являються нові тривоги за роз'єднаний електорат. Бо ця передвиборна «війна світоглядів» супроводжувалася емоційними потрясіннями, штучним збуренням, яке розхитувало віру, політичні почуття і переконання, психологію кожної особистості — від юнака до пенсіонера, які широко відстоювали свою позицію.

Надто складним є період світоглядної поляризації у політичній свідомості соціуму, який просувався лабіринтами політичної системи — від етакратизму до олігархізму впродовж задекларованої незалежності після 1991 року.

Під прикриттям політичної ейфорії після краху однопартійної влади відбулася номенклатурна приватизація реформуваних державної власності, повне обкрадання середнього класу через відчуження факторів виробництва від суб'єктів господарювання, після чого місце вітчизняних товарів зайняли імпорти, колоніальні. Після втаємничення приватної власності корупціонерів утворилася прірва між злиднями і багатством, злочинна влада відгородилася від народу стіною чиновницької бюрократії та силових структур. Замість економічного зростання унеможливився розвиток підприємництва, малого і середнього бізнесу, розрослася тіньова економіка, корупція, злочинність, засилила чужоземного капіталу та зростання державного боргу. Все це штовхнуло основну масу народу на соціальне дно, але на тлі матеріальних нестатків зі свідомості не встигли вихолостити духовну культуру та історичну пам'ять. У ці роки в середовищі трулящих вирівало нове світорозуміння, руйнувалися стереотипи, пробуджувалася національна самосвідомість.

У політичній свідомості і культурі громадської думки сталися помітні зрушення, світоглядна переорієнтація цінностей, з'явилася якісно оновлена національна ідеологія, готова до витворення стратегії і тактики справді демократичного розвитку України. Усе потребувало кардинальних змін політичної системи, економічної моделі, відповідно до світових реалій, і люди пов'язували свої надії з черговими президентськими виборами. Хоча владні структури готувалися до «свого підраховування голосів», проте громадськість була готова до регулювання на можливий

фальсифікацію виборів. Тому зухвале нехтування народним волевиявленням спричинило масові протести, організовані виступи по всій Україні. Відразу після оприлюднення сфальсифікованих результатів виборів люди вийшли на Майдан. Відстояти своє волевиявлення, захистити свої права до Києва з'їхалися студенти, інтелігенція, робітники, фермери, підприємці, творчі працівники. Незалежно від мов, на яких вони розмовляють, і особистих смаків гасла були єдиними: «Сво-

невизначеною, адже проти українського національного самовизначення, переходу до нового гуманістичного змісту суспільного життя були задіяні досить потужні матеріальні та ідеологічні сили.

Чим пояснюється така ризикова роздвоєність свідомості в пору доле-носного волевиявлення народу? Що розділило рідних у сім'ї, однорідних у соціальних прошарках і верствах населення? У розпалі політичних пристрастей, соціальної напруги провальний канди-

до потурання правоохоронців. Це засвідчує моральну корозію соціуму, який рухається до демократії, долаючи опір злочинних можновладців, де замість громадського осуду — мовчазна байдужість зашореної фобіями маси. Тут явно бракує політичної культури, є великий резерв наповнення загальнолюдськими цінностями політичної свідомості певних верств населення.

Совість — глибоко індивідуальна моральна якість людини, особистості, громадянина. Її

штовхували політичні авантюристи, спирити ділки — «політехнологи», які зі своєю корумпованою совістю втратили відчуття здорового глузду, об'єктивної реальності.

Для громадянського суспільства такої розподіл голосів на виборах не викликає загрози, наприклад ж Україні — це загроза демократії і свободі. Де перемага кандидат з кримінальною мораллю, «авторитет» якого базується на пусто-порожніх популістських лозунгах, могла б подолати застій, корупцію, на-

ною великого переселення народів і світових воєн, ми багато втрачали етнічної території в періоди бездержавної національної історії. Наш народ переживав геноцид, етноцид, екоцид, і це закарбувалося в національній свідомості і психології, тому екзистенційні жахи дозволили вивітрати тітулю етносу. Після Помаранчевої революції вимальовується перспектива економічного піднесення, соціального захисту, гідного життя людей і країни, багатой на таланти і природні ресурси.

Замість безглуздої ксенофобії і конфронтації має початися конструктивне реформування політичної, економічної системи, соціального захисту, пенсійного забезпечення, створення належних умов для життя в громадянському суспільстві, про що постійно наголошується в програмних заявах нового Президента та його однодумців.

Усім українцям потрібно усвідомити, що ми є учасниками і свідками великих зрушень. У нас відбулася Національно-демократична революція, сформувалася якісно нова нація, якій належить підняти Батьківщину до рівня держав високого економічного розвитку. І для цього є всі підстави. Це стало можливим завдяки революційній силі свідомості нашого молодого покоління, сповненого жагучого бажання побудови нового суспільства, високої політичної культури і свідомості.

Старше покоління має усвідомити: молодь, яка є надією нації, під проводом нової еліти перебрала на себе відповідальність за долю країни в критичний час, чого не спроможні були зробити представники старшого покоління в переломні моменти вітчизняної історії, тому через що неспроможність усе XX століття над країною витали тумани соціального ліцемерства, спонукального оптимізму, казенного патріотизму. Світогляд і совість нашого соціуму на завжди звільнилися від химери соціальної брехні і ліцемерства. У кризовій ситуації совесті і моралі неприродно підтримувати злочинну адміністрацію в її намаганнях закрити перспективу молодому поколінню в його прагненні до свободи. Світоглядна реформація не повинна загрожувати безпеці і цілісності держави. Узгодження громадських ідеалів і політичних переконань, гармонія інтересів має виборюватися у сфері політичної культури і свідомості, для підтримки соціальної справедливості, на сторожі якої стоїтиме сформована у справних умовах динамічна громадська думка — невід'ємна ознака суверенного народу, який, як відомо, є основним джерелом влади.

Леонід ТУБАЛЬЦЕВ,
викладач філософії
Київ

ВІЙНА СВІТОГЛЯДІВ — НЕ ВІЙНА РЕГІОНІВ

боду не спинити!», «Разом нас багато, нас не подолати!» Над велетенським людським морем запанував оптимістичний помаранчевий колір, який розлився рікою надії від столиці до обласних і районних центрів, сіл і містечок.

Плакатно-топонімістичну палітру всієї України, акумульовану майданом Незалежності, нестримну енергію повсталого народу засоби масової інформації транслювали на весь світ. Україна опинилася в центрі уваги світової громадськості — іноземна преса, радіо і телебачення ставили українські новини на перше місце.

Міжрегіональна помаранчева естафета передавалася від Києва до кожного міста, революція стала володілом у політичній свідомості народу, який переживає своє національно-державне відродження після вивічної колонізації, жорстоких репресій, тотальних заборон, національного приниження. У жовтні-грудні, роз'єднаний бар'єрами старого і нового світогляду, український народ вирішував свою долю. Протистояння торкнулося кожної особистості і вимагало персональної політичної визначеності. До справи була залучена навіть церква. Українська православна церква московського патріархату відкрито стала на бік кандидата від скомпрометованої влади. За моральний аспект мають відповідати самі керівники московського патріархату в Україні. Бог їм судя. Сподіваємося, у них буде нагода усвідомити і переосмислити такі суспільно-релігійні і церковно-політичні події на відстані часу, оцінити подвиг оновленої української нації, яка здійснила безкровну революцію як взірць мирного подолання соціально-політичної кризи у своїй країні. В іншому разі доля демократичних реформ могла б надовго залишитися

дат В.Янукович сказав: «Це війна світоглядів!» А яка витратна ціна цієї війни? Якби до свідомості кожного учасника дійшла прихована інформація про податкові стягнення, бюджетні відрахування, відомчі, галузеві асигнування, затратнені на її розпалювання, то, напевне, ця війна перейшла б у братання обох сторін на Майдані. Ті астрономічні суми пішли на викривлення правди, перевертання фактів, відбілювання темних кримінальних справ, створення міфів.

Ненажерна корумпована еліта, неспроможна скинути з себе кожух колоніальної адміністрації, заслплена злобою, глуха і байдужа до народу, роздуває вогонь сепаратизму, ксенофобії, негативізму серед неіноформованих, знедолених і обкрадених, за мізерні подачки підштовхує людей на штучне протистояння, злякає неіснуючою загрозою. Здається, свобода совісті не в змозі пробитися через обскурантизм, популістську демагогію, терор окремих кримінальних груп за повно-

співжиття в суспільстві немислимо без всебічної обізнаності про світ і своє місце серед людей. Жадання правди та істини теж індивідуальне і незбориме — воно залежить тільки від індивідуальної волі кожного. Поняття совісті багатозначне, воно має два складники — «со» і «вість», що означає сукупність вистей про суше. Не бажати совісті — неприродно, це не властиво моральній людині... Совість не можна бити, її можна вивірити разом з іншими моральними якостями, довівши людину до рівня рослиного існування. У здоровому суспільстві совість — це справа честі кожної особистості, кожного громадянина.

Світоглядні орієнтири й упередження виборців можуть бути полярними. І це природно, тут спираються регіональні, ідеологічні, психологічні аспекти. Однак це не повинно переходити в неприродні антагоністичні суперечності в рамках єдиного народу, держави. До сепаратизму та протистояння електорат під-

півколоніальне жевріння неміслимо без всебічної обізнаності про світ і своє місце серед людей.

У світоглядній історії старшого покоління даються взнаки відчуження від цінностей історії та культури, системна маргіналізація, перманентний терор денационалізованої еліти. Авангардом оновлення національного світогляду зазвичай є молодь, прогресивна інтелігенція і свідомо громадськість. Світобачення сучасної молоді формується в нових умовах на основі вивчення рідної історії, соціології, політології, філософії та культури. Якби татусі та дідуся частіше відкривали сучасні підручники школярів і студентів, на яких вирросло нове покоління, то з реанімованої вітчизняної історії та культури дізналися б про себе, про те, що ми — велика європейська держава з автономним населенням, що це засвідчено багатьма світовою і вітчизняною археологічною наукою.

Українці нізвідки не приходили на свою землю і нікуди не зникли, хоча наша територія була ар-

✓ Особистість

Аліна Шатерникова:

«ПІСЛЯ БОЮ Я НЕ БОЮСЯ
ДИВИТИСЯ НА СЕБЕ В ДЗЕРКАЛО»Вперта,
самостійна,
наполеглива

З дитинства Аліна любила фігурне катання. І підкорювати спортивні вершини мріяла саме в цьому виді спорту. Тому, коли одинадцятирічна дівчинка разом з батьками переїхала до Тьвері до Києва, вона почала займатися улюбленою справою.

— Для фігурного катання, яким діти займаються з чотирьох років, я була вже «пенсіонеркою». — говорить сама спортсменка. — Коли я на свою адресу почула: «неперспективна, нежіночка, несприятлива», то дуже образилася і залишила катання.

Якось уже п'ятнадцятирічна екс-підкорювачка льоду випадково побачила оголошення про набір до секції дзюдо. Що ж, якщо в жіночому виді спорту нічого не вийшло, то, можливо, в чоловічому чогось можна буде досягти. І Шатерникова два роки засвоювала ази бойового мистецтва.

Пізніше увагу дівчинки привернув новий і модний на той час кікбоксинг. Вона познайомилася з Олександром Ліхтером, який тоді тренував збірну України з кікбоксингу. З тих пір Аліна й Олександр Львович працюють разом.

Київка виграла змагання за змаганням. Та з часом виступати за грамоти й медалі стало нецікаво.

— Треба було щось змінювати, не зупинятися на досягнутому. Мені запропонували бокс. Оскільки досвід проведення боїв у мене вже був, я вирішила спробувати себе ще й у цьому виді спорту.

Шатерникова одразу тренування вирішила приміряти пояс чемпіонки світу. Батькам, мабуть, було не дуже приємно дізнатися про мою нову спортивну пристрасть. Однак ні мама, ні тато не забороняли відвідувати спортзал. Вони гадали, що це просто нове захоплення і що мені набридло терпіти біль ударів.

Та вона виявилася терплячою. До того ж спортсменка з дитинства була дуже самостійною.

— Усе вирішувала сама. Батьки знають: якщо я щось для себе вирішила, то хоч би як вони протестували — все одно не допоможе. Я вперта й дуже цілеспрямована. І якщо хочу чогось досягти, жодні труднощі, конфлікти й табу мене не злякають і не зупинять.

Та впертість, як стверджує сама Аліна, не є неохитною. Переконливи-

ми аргументами спортсменку завжди можна переконати — вона з готовністю визнає свою неправоту.

Ринг — не місце для сліз

Своїх батьків на турніри боксера ніколи не бере. Просто вони дуже хвилюються за доньку, і їхнє хвилювання передається Аліні. Це, звісно, заважає, не дає змоги повністю зосередитися на поєдинку.

А ось чоловік спортсменки завжди присутній на боях дружини і вірить у її перемогу.

— Щоб добре підготуватися до поєдинку, необхідно повністю абстрагуватися від побутових проблем. У цьому мені дуже допомагає чоловік. Він їх вирішує сам. Можливо, я ніколи й не стала б чемпіонкою світу, якби Ігор так про мене не турбувався.

В Ігоря як директора поліграфічної фірми і свого клопоту вистачає. Та він завжди готовий полегшити життя дружині, яку знає ще зі шкільної лави.

У послужному списку Аліни значиться 16 перемог і дві поразки — обидві від німкені Регіни Хальміх. Ці невдачі, як вважає і сама Аліна, і спортивні коментатори, і глядачі — на совісті суддів. Після цих рішень арбітрів зал (а з Регіною киянка обидва рази билася на її території) аплодував українці стоячи. Німецькі глядачі приходили в роздягальню підтримати нашу чемпіонку. Навіть ім таке рішення слугжителів спортивного Феміди було незрозумілим.

— Я, звичайно, засмутилася. Та швидко відновила душевну рівновагу. Я оптиміст. Усе, що життя мені послало, приймаю з високо піднятою головою. Отже, цій поразці треба було статися, щоб підштовхнути мене до наполегливішої праці й нових перемог.

Сліз Аліни професійний спорт не бачив. Трудові невдачі її аж надто не засмучують. А ось коли неприємності стаються з рідними людьми, «леді Бокс» може і не втриматися.

— Як будь-яка жінка, я можу розплакатися через дрібниці. Проте тільки вдома і на плечі чоловіка.

Після бою на Алініному обличчі бувають і синці, і гематоми. Та це її не триво-

жить. Наслухавшись не дуже веселих історій про пологи, відчувала себе напружено. На щастя, боксера потрапила до чудового лікаря, який розвіяв усі її побоювання.

Аліна — фаталістка, вірить у долю. Вона вважає, що кожній людині судилося пройти певний шлях у житті.

Кухня — не чемпіонська справа

Зібравшись народити дитину, Аліна цілий рік не відвідувала зал. Та просидівши вдома чотири місяці з малюком, відчула, що їй не вистачає фізичних навантажень, спілкування з друзями і спортом. Повернення на ринг почала з найпростіших гімнастичних вправ. За два місяці увійшла в форму і провела свій черговий поєдинок.

— Чесно кажучи, думала, що відновлення буде набагато складнішим.

А л і н а хотіла б бачити свого сина, якому зараз лише два роки, у спорті. Чи віддасть його саме до секції боксу — це не вирішила. Вона впевнена: якщо в характері хлопчика проявлятимуться ті самі риси, що і в неї, то він і без батьків визначиться з видом спорту. І тоді

жити. Чемпіонка дуже тверезо і спокійно розмірковує з цього приводу. Адже в кожному виді спорту є свої неприємні сторони.

— Хоча я й жінка, та не сприймаю зворотний бік своєї професії як щось жахливе. За допомогою сучасних косметичних засобів можна маскувати всі синці й набряки. А якщо потрібно, одягаю окуляри. Абсолютно не комплекую з цього приводу. Сміливо дивлюся на себе в дзеркало, без тіні страху й паніки.

А нерви в Аліні зраджували, коли вона студенткою КПІ (боксерка — дипломований економіст-маркетолог) приходила на екзамен. До сесії спортсменка готувалася так само відповідально, як і до бою.

— Бути погано підготовленою — для мене нонсенс. А трохи панікувала, бо в потрібний момент могла не згадати того, що вивчила.

Ще Аліні було страшно, коли вона готувалася

Аліна ШАТЕРНИКОВА народилася 17 червня 1975 року. Заслужений майстер спорту з боксу. Вагова категорія: 52 кг. Чемпіонка світу з професійного боксу за версією WBF та Європи за версією WIBF (вага до 48 кг). Професійний дебют: 28 листопада 1998 року. Промоутер: Вадим Бухалов, National Box Promotion. Тренер: Олександр Ліхтер.

Нині найсильніша профі-боксерка в найлегшій вазі проживає в Києві. Аліна Шатерникова невисока на зріст, струнка й симпатична блондинка. Ніколи й не подумаєш, що ця молода жінка заробляє на життя кулаками.

мама докладі всіх зусиль, щоб спортивні мрії сина здійснилися.

— Усе залежатиме від бажання, працелюбності й дисциплінованості Сергія. У боксерському залі він уже побував і, по-моєму, йому там сподобалося. Аліна зізналася: якщо в неї з'явиться донька, то віддасть її на фігурне катання. Можливо, дівчинці вдасться реалізувати мамину мрію.

— Мої батьки ніколи не забороняли займатися тим, що мені подобалося. Тому, якщо донька бере бокс, не протестуватиму.

Боксерка любить погосподарювати — поприати, попросувати, поприбирати. Та паритися на кухні — це точно не для неї.

— З мене поганий кухар. Не люблю готувати. Мій чоловік завжди заплюбки підміняє мене за плиту. Куховарити він незрівнянно краще, ніж я. Та якщо відступати ввічливо, то сміливо йду до плити.

Раніше боксерку ввізнавали в метро. А нині вона їздить на власному авто. Коли стоїть у пробі чи на червоному світлі світлофора, водії починають їй сигналізувати, просять автограф.

— Мені, звичайно ж, приємно. Головне, що увага шанувальників не доходить до фанатизму.

Справжня «леді Бокс»

Крім того, що наша героїня спортсменка, вона ще й віце-президент National Box Promotion — української промоутерської компанії. Три роки

тому Аліна Шатерникова зі своїм тренером Олександром Ліхтером і промоутером Вадимом Бухаловим вирішили організувати в Україні цікаві боксерські турніри. Ось так і виникла ідея створення NBP, засновник якої цікавилася не тільки особисті цілі, а й розвиток боксу в Україні.

Відомі до своїх посад чемпіонка бере активну участь в організації боксерського шоу. Їй доводиться вирішувати багато організаційних питань, зустрічатися з журналістами. Усе це Аліні дуже цікаво, і вона виконує свою роботу з великим задоволенням.

Наприкінці лютого цього року здійснилася ще одна мрія киянки. Титул найкращої боксери світу вона відстоювала вдома — у стінах столичного Палацу спорту. Американка Стефані Доббс не змогла позбавити українку чемпіонського пояса. Уже майже три роки Аліна не розлучається з ним. Цікаво було б тепер порміряти силами зі славнозвісною Регіною Хальміх.

— Ми пропонували їй бій. Та на нашу головну вимогу — проведення поєдинку в Києві — німкеня та її команда не погоджувалася. Вона хоче битися знову в себе вдома.

Можливо, ви здивуетесь, та кар'єрною себе Шатерникова не вважає.

— Просто я ентузіаст своєї справи. Аліна любить усі свята, на які роблять подарунки. Косметика, парфуми, трюнди, сувеніри, листівки з прикольними текстами — все це сприймається на «ура».

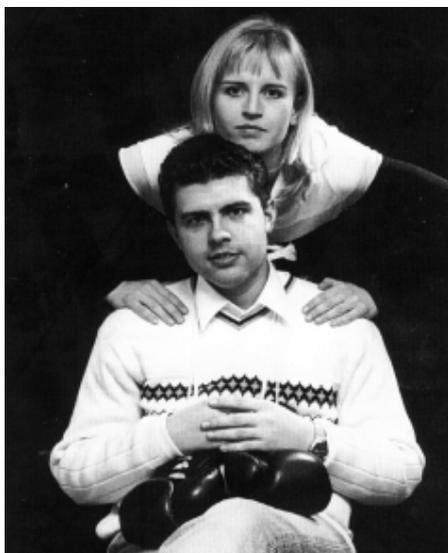
Раніше любила м'які іграшки. Та мені їх стільки надарували, що немає куди складати. І точно не люблю, коли дарують щонебудь з кухонного начиння.

Для сучасної жінки, як вважає Аліна, головне — самореалізація. Адже сидіти за спиною багатих батьків чи чоловіка — нудно.

— Дуже важливо, щоб в сім'ї панували спокій, зацікавленість і щастя. Жінка повинна бути достатньо ерудованою, стежити за собою. Одягатися не обов'язково модно, головне — зі смаком. На ділових зустрічах на це звертають увагу.

На запитання про заповітне бажання Аліна відповідає як справжня спортсменка: вона хоче бачити в Україні більше людей, які допомагали б атлетам.

— А ще дуже хочу спробувати себе у тренерській діяльності й відкрити власний спортивний клуб. Звичайно ж, боксерський. Ірина ГОЛІНЬКО

✓ Вітаємо!

«ЛІДЕРУ» — ТРИ РОКИ

Молодіжний максималізм, гостре відчуття справедливості, прагнення до самовдосконалення — саме цими якостями володіють студенти Міжрегіональної Академії управління персоналом, які вже третій рік поспіль випускають свою газету «ЛІДЕР».

На її сторінках — і новини Академії, і корисні поради молоді, і цікаві інтерв'ю, і багато різноманітних пізнавальних матеріалів. І хоча три роки — це не так і багато, однак цей «малюк» зробив вже багато впевнених кроків.

Колектив газети «Персонал Плюс» вітає своїх юних колег зі святом! Зичить їм творчих успіхів, натхнення і професійних злетів.

ПЕРЕХРЕСТЯ

✓ Офіційно

ПЛАН ЗАХОДІВ

служби соціально-економічного розвитку МАУП на I півріччя 2005 року

Президентський університет

З 1 січня 2005 року підвищити заробітну плату в розмірі 10-ти відсотків від посадового окладу працівникам Академії, заробітна плата яких не перевищує 1000 грн на місяць. Встановити розмір мінімальної заробітної плати на рівні 500 грн.

Запровадити з 1 лютого 2005 року 10-ти відсоткову надбавку до посадового окладу на всі вакантні посади для випускників МАУП, які закінчили навчальні підрозділи Академії з червоним дипломом.

Створити профспілковий комітет, основним завданням якого буде надання пільгових путівок на оздоровлення працівників Академії. Придбати бази відпочинку в Карпатах і Криму.

Запровадити нову для України форму видань — електронну. Тепер книги групуватимуть на електронних носіях за тематичними бібліотечками і на компактних дисках видаватимуть студентам, надсилатимуть у мережу торгівлі тощо.

Розширити мережу книжкових магазинів «Бібліон» у Києві та збільшити їх кількість у I півріччі до 21—23 (нині функціонує 16 книжкових магазинів у всіх районах Києва).

З лютого розпочати будівництво адміністративного корпусу, що буде розміщений за пам'ятником Ярославу Мудрому.

У лютому - березні завершити будівельні роботи і облаштувати кіноконцертну залу в колишньому приміщенні МБШ.

До 1 вересня завершити ремонтні роботи в гуртожитку на вулиці Сім'ї Хохлових.

Провести художню реконструкцію скульптур у «Парку України» (вони будуть замінені на бронзові), прикрасити новими скульп-

турами «Парк Трипільської культури» та Академістечко загалом.

Регіональна мережа

Створити єдину інформаційну інфраструктуру МАУП: придбати і встановити наземні супутникові станції, здійснити оренду супутникового каналу та підключити 12 регіональних підрозділів (Волинський, Закарпатський, Львівський, Харківський, Чернігівський, Донецький, Запорізький, Хмельницький інститути, Дніпропетровський, Луганський, Сумський філії, Євпаторійське відділення) до корпоративної мережі МАУП з використанням супутникового каналу зв'язку. За допомогою корпоративної мережі надати регіональним підрозділам необмежений доступ до глобальної мережі інтернету, можливість спільного використання інформаційних ресурсів МАУП, системи дистанційної освіти, проведення занять у режимі он-лайн. Встановлення системи відео-конференцій зв'язку уможливить проведення спільних телеконференцій, семінарів, круглих столів тощо.

Ухвалити програму комп'ютеризації регіональних підрозділів, і до 1 вересня доставити в регіони на умовах лізингу (обслуговує Міжрегіональна інвестиційно-лізингова компанія) близько тисячі одиниць комп'ютерної техніки.

Регулярно здійснювати ремонтні роботи і реконструкцію будівель регіональних підрозділів. До 1 вересня ввести в експлуатацію власні реконструйовані приміщення Придніпурської, Одеської, Маріупольської, Фастівської, Горлівської філій, Житомирського філії, Львівського інститутів.

Й надалі почергово забезпечувати інститути всіх регіональних підрозділів власними будівлями.

Сходінки часу

7 квітня 1989 року через пожежу, що трапилася у сьомому відсіку, у Норвезькому морі затонув радянський підводний човен «Комсомолец». Загибло 42 (з 68) членів екіпажу.

8 квітня 563 року до н.е., як прийнято вважати, народився Сіддхартха Гаутама, засновник буддизму, який жив між 563 і 483 роками до н.е. За буддистським вченням, день його народження припадає саме на 8 квітня.

9 квітня 1989 року в Тбілісі силами Радянської армії під командуванням генерала Лебеда було жорстоко придушено мирну демонстрацію, що проходила перед будинком уряду під антикремлівськими гаслами, — під колесами танків і від ударів саперними лопатками загинуло 18 осіб (з них 16 жінок).

11 квітня 1867 року лише по два центи за акр Росія продала США Аляску та Алеутські острови. Загальна сума угоди становила 7,2 мільйонів доларів, і вона не викликала великого ентузіазму в уряді США — угоду було ратифіковано Сенатом перевагою лише в один голос. Однак після того, як на Алясці було знайдено великі поклади золота і природних мінеральних ресурсів, це придбання назвалося головним досягненням адміністрації президента Ендрю Джонсона.

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ (МАУП)
Акредитована за видами IV освітньо-кваліфікаційного рівня Міністерством освіти і науки України.

ОГОЛОШУЄ НАБІР НА ПЕРШУ ТА ДРУГУ ВИЩУ ОСВІТУ:

<ul style="list-style-type: none"> МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЗОВНІШНЬО-ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ І ЕКОНОМІКА ПРАЦІ ПРАВОНАВСТВО ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНОСТЬ ФІНАНСИ БАНКІВСЬКА СПРАВА ОБЛІК І АУДИТ МАРКЕТИНГ 	<ul style="list-style-type: none"> СОЦІОЛОГІЯ СОЦІАЛЬНА РОБОТА СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ПСИХОЛОГІЯ (в т.ч. медична) ПОЛІТОЛОГІЯ ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ ПРИКЛАДНА МАТЕМАТИКА ПЕРЕКЛАД (англійська/німецька) МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ КУЛЬТУРОЛОГІЯ
--	--

ДЕРЖАВНИЙ ДИПЛОМ: • молодший спеціаліст • бакалавр
• спеціаліст • спеціаліст першої категорії • магістр

Форми навчання: ДЕННА, ВЕЧІРНЯ, ЗАОЧНА, ДИСТАНЦІЙНА (в т.ч. за допомогою Internet-технологій).

Військова кафедра: підготовка офіцерів запасу та менеджерів оборонної сфери. Забезпечення підручниками.

МОЖЛИВЕ НАВЧАННЯ З ОПЛАТОЮ В РОЗСТРОЧКУ
• без застави • термін погашення — до 10 років

МАУП є членом Міжнародної асоціації університетів, Європейської мережі університетів безперервної освіти, Інституту міжнародної освіти (США).

Зарховуються без іспитів випускники Підготовчого відділення та Ліцею МАУП — на I курс, коледжів та технікумів — на II—III курс, бакалавратів — на IV—V курс.

03039, Київ, вул. Фрометівська, 2, МАУП
(044) 490-95-05, 494-47-47
iapm@iapm.edu.ua, www.iapm.edu.ua

З 23.04 до 29.04.2005 р. знижка 10 %
День відкритих дверей — 23 КВІТНЯ об 11.00

інформаційний спонсор: **CENTRE**

організатор: **"КМ-груп"**

офіційний партнер: **ТУРОПЕРАТОР**
ТУРСЬКА = ЕГИПЕТ = КАНАРЬ

ВІЗІТЬСЯ ІЗРИ
КВН-ліги
СИЛОВИХ СТРУКТУР УКРАЇНИ
"ЗІРКИ НА ПОГОНАХ"

FREE STYLE

285-45-10
WWW.F-S.COM.UA
203-50-23

"Черемош" Гостинний Двір

Запрошує провести відпочинок у Карпатах (Яремча)

Пропонуємо до Ваших послуг:
— одно-двокімнатні (2-3-х місць) номери зі зручностями;
— бар-ресторан "Черемош" (на 32 місця);
— колиба (на 30 місць);
— сауна (на дровах);
— басейн;
— більярдний зал з каміном;
— катання на підвісній канатній дорозі;
— парковка для автомобілів.

Вартість:
— проживання від 80 грн. за добу;
— харчування (триразове) від 43 грн.
Ціна залежить від кількості осіб.

Довжина гірськолижних трас від 50 м до 1000 м
В радіусі 500 м знаходяться 11 підйомників

НАША АДРЕСА:
Івано-Франківська обл., м. Яремча, с. Яблуниця
тел. 8(03434) 3-64-92

ПРИЄМНОГО ВАМ ВІДПОЧИНКУ!

ІНТЕРЕСОВАНИЙ ЗАКАЗНИКОМ НА ОБСЛУГОВУВАННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА ПЕРШОМУ ПІДРОЗДІЛІ ТЕРИТОРИАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ СЛУЖБИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПЕРСОНАЛ ПЛЮС

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ — АТЗТ Міжрегіональна Академія управління персоналом
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Україна 03039, Київ, вул. Фрометівська, 2, МАУП, «Персонал Плюс».
Тел.: (044)490-95-19
e-mail: pplus@iapm.edu.ua

Рестраційне свідоцтво КВ № 6562 від 1.10.2002
Підписано до друку 5.04.2005
Зам.
Наклад — 63 000 прим.
Друкарня «Інтерекспресдрук»
03134 Київ, вул. Сім'ї Сосніних, 3

Головна редакція періодичних видань МАУП
Шеф-редактор **Юрій БОНДАР**
Головний редактор «Персонал Плюс» **Юлія КОСИНЬСКА**
Погляди авторів можуть не збігатися з позицією редакції